

Ontwerpbesluit wijziging Besluit landbouw milieubeheer met betrekking tot intensieve veehouderijen

De Staatssecretaris van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer maakt ingevolge artikel 21.6, vierde lid, van de Wet milieubeheer bekend dat gedurende vier weken na dagtekening van deze Staatscourant een ieder schriftelijk zijn zienswijze naar voren kan brengen over onderstaand ontwerpbesluit.

Adres: Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, Directie Bodem, Water, Landelijk gebied, Afdeling Landbouw Postbus 30945, IPC 625, 2500 GX Den Haag

Besluit van ..., houdende wijziging van het Besluit landbouw milieubeheer met betrekking tot intensieve veehouderijen

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz. Op de voordracht van de Staatssecretaris van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van ..., nr. ..., Directie Juridische Zaken, Afdeling Wetgeving, gedaan mede namens Onze Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit; Gelet op richtlijn nr. 91/689/EEG van de Raad van 12 december 1991 betreffende gevaarlijke afvalstoffen (PbEG L 377) en richtlijn nr. 91/271/EEG van de Raad van 21 mei 1991 betreffende stedelijk afvalwater (PbEG L 135) en de artikelen 8.40, 8.41, 8.42 en 21.8 van de Wet milieubeheer; De Raad van State gehoord (advies van ..., nr. ...); Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van ..., nr. ..., Directie Juridische Zaken, Afdeling Wetgeving, gedaan mede namens Onze Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel I

Het Besluit landbouw milieubeheer wordt gewijzigd als volgt:

A
Artikel 1 komt te luiden:

Artikel 1

In dit besluit en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. ADR: Accord européen relatif au transport international des marchandises dangereuses par route;
- b. afgedragen gewas: gedeelte van het gewas dat resteert aan het einde van de teelt, nadat de voor consumptie bedoelde delen van het gewas zijn verwijderd;
- c. akkerbouw- of tuinbouwbedrijf met open grondteelt: inrichting die tot een krachtens artikel 1.1, derde lid, van de Wet milieubeheer aangewezen categorie behoort en die deel uitmaakt van een bedrijf dat uitsluitend of in hoofdzaak is bestemd voor het telen van akkerbouwproducten of tuinbouwproducten op of in de open grond;
- d. ammoniakemissie: emissie van ammoniak, uitgedrukt in kilogram NH₃ per jaar;
- e. bevoegd gezag: bestuursorgaan dat bevoegd is een vergunning te verlenen voor een inrichting als bedoeld in artikel 2;
- f. bijlage: bij dit besluit behorende bijlage;
- g. bijproducten: bijproducten en restproducten uit de humane voedingsmiddelenindustrie die, al dan niet verwerkt tot brijvoer, worden gebruikt als diervoeder;
- h. brandbare vloeistof: stof als bedoeld in klasse 3 van het ADR;
- i. brijvoer: mengsel van diervoeder, aangevuld met bijproducten of water;
- j. compost: een product dat geheel of grotendeels bestaat uit een of meer organische afvalstoffen die met behulp van micro-organismen zijn afgebroken en omgezet tot een zodanig stabiel eindproduct dat daarin alleen nog een langzame afbraak van humeuze verbindingen plaatsvindt;
- k. composteren: omzetten van plant-

aardig restmateriaal en hulpstoffen in compost;

l. concentratiegebied: concentratiegebied als bedoeld in de Wet geurhinder en veehouderij;

m. diercategorie: diercategorie als bedoeld in de Wet ammoniak en veehouderij;

n. dierenverblijf: al dan niet overdekte ruimte waarbinnen landbouwhuisdieren worden gehouden;

o. dunne mest: mest die verpompbaar is en die bestaat uit feces of urine van landbouwhuisdieren, al dan niet vermengd met mors-, spoel-, schrob-, reinigings- of regenwater;

p. gebruikt substraatmateriaal: materiaal van natuurlijke of kunstmatige oorsprong, nadat het is gebruikt voor het telen van gewassen los van de grond;

q. gemechaniseerd loonbedrijf: inrichting die tot een krachtens artikel 1.1, derde lid, van de Wet milieubeheer aangewezen categorie behoort en die deel uitmaakt van een bedrijf dat uitsluitend of in hoofdzaak agrarisch gemechaniseerd loonwerk, zoals cultuurtechnische werken, mestdistributie en grondverzet, en soortgelijke dienstverlening verricht;

r. geuremissiefactor: geuremissiefactor als bedoeld in de Wet geurhinder en veehouderij;

s. geurgevoelig object: geurgevoelig object als bedoeld in de Wet geurhinder en veehouderij;

t. geurhinder: geurhinder als bedoeld in de Wet geurhinder en veehouderij;

u. gevaarlijke stoffen: stoffen, preparaten en voorwerpen, waarvan het vervoer volgens het ADR is verboden of slechts onder daarin opgenomen voorwaarden is toegestaan;

v. huisvestingssysteem: gedeelte van een dierenverblijf, waarin landbouwhuisdieren van één diercategorie op dezelfde wijze worden gehouden;

w. melkrundvee: 1° melkvee met bijbehorend vrouwelijk jongvee, dat overwegend wordt gehouden voor de melkproductie, met inbegrip van de dieren die in de mestperiode worden gemolken, tijdens de lactatie worden gemest of zijn drooggezet en worden afgemest, en

2°. vrouwelijk vleesvee ouder dan 2 jaar met bijbehorend vrouwelijk jongvee, dat op een met melkvee vergelijkbare manier wordt gehouden voor de vleesproductie en het voortbrengen en zogen van kalveren;
x. mestbassin: reservoir bestemd voor het bewaren van dunne mest, dat niet geheel of gedeeltelijk is gelegen onder een stal;
y. PGS 7: Publicatie 7 in de Publicatiereeks gevaarlijke stoffen, getiteld 'Nitraathoudende meststoffen opslag en vervoer', uitgave juli 2005;
z. PGS 23: Publicatie 23 in de Publicatiereeks gevaarlijke stoffen, getiteld 'Propaan, vulstations van butaan- en propaanflessen', uitgave juli 2005;
aa. spoelbassin: voorziening bestemd voor de verwijdering van tarra van in de grond geteelde gewassen waarbij gebruik wordt gemaakt van een spoelmachine en een bezinkbassin;
ab. vaste mest: mest die geheel of gedeeltelijk bestaat uit feces of urine van landbouwhuisdieren en die niet verpompaar is, met uitzondering van compost;
ac. veehouderij: inrichting die tot een krachtens artikel 1.1, derde lid, van de Wet milieubeheer aangewezen categorie behoort en is bestemd voor het fokken, mesten, houden, verhandelen, verladen of wegen van landbouwhuisdieren;
ad. vergunning: vergunning als bedoeld in artikel 8.1 van de Wet milieubeheer.

B

Artikel 2 wordt gewijzigd als volgt:
1. In het eerste lid, onder a, wordt 'een melkrundveehouderij' vervangen door: een veehouderij.
2. In het eerste lid komen de onderdelen d tot en met f te vervallen, onder verlettering van onderdeel g tot onderdeel d en vervanging van de puntkomma aan het slot van onderdeel c (nieuw) door: , en.
3. In het tweede lid wordt 'eerste lid, onderdelen a tot en met g' vervangen door: eerste lid, onderdelen a tot en met d.

C

Artikel 3, eerste lid, wordt gewijzigd als volgt:
1. De onderdelen a en c vervallen.
2. Onder verlettering van onderdeel b tot onderdeel f en de onderdelen d tot en met s tot de onderdelen g tot en

met v worden vijf onderdelen ingevoegd, luidende:

- a. meer dan 750 zeugen worden gehouden;
 - b. meer dan 2000 vleesvarkens van meer dan 30 kg worden gehouden;
 - c. meer dan 40 000 stuks pluimvee worden gehouden;
 - d. meer dan 2000 schapen of geiten worden gehouden;
 - e. meer dan 1200 vleesrunderen worden gehouden;
3. In onderdeel j (nieuw) wordt 'onderdelen a tot en met f' vervangen door: onderdelen a tot en met i.
4. Onderdeel l (nieuw), onder 1°, komt te luiden:
1°. van meer dan 35 m³ voor de opslag van afvalstoffen, behoudens a. zand, grind en grond van categorie 1 en 2 van het Bouwstoffenbesluit bodem- en oppervlaktewaterbescherming en van onbekende kwaliteit;
b. bijproducten;
c. afvalstoffen die dienen als ondergrond voor rijbakken;.
5. Onderdeel p (nieuw) wordt gewijzigd als volgt:
a. Onder vernummering van de onderdelen 5 tot en met 16 tot 6 tot en met 17, wordt een onderdeel ingevoegd, luidende:
5°. opslaan en verwerken van diervoerders, voor zover deze niet worden toegepast binnen de eigen inrichting;.
b. In onderdeel 13 (nieuw), wordt 'CPR 11-5' vervangen door: PGS 23.
6. In onderdeel q (nieuw) wordt 'CPR 1' vervangen door: PGS 7.

D

Artikel 4 wordt gewijzigd als volgt:
1. Het tweede tot en met vierde lid vervallen, onder vernummering van het vijfde tot en met zevende lid tot het tweede tot en met vierde lid.
2. In het tweede lid (nieuw), wordt a. in onderdeel a 'een object categorie I of II' vervangen door: een geurgevoelig object binnen de bebouwde kom;
b. in onderdeel b 'een object categorie III, IV of V' vervangen door: een geurgevoelig object buiten de bebouwde kom.
3. Het derde lid (nieuw) komt te luiden:
3. Dit besluit is van toepassing op een inrichting waarin geen landbouwhuisdieren worden gehouden, die is gelegen op een afstand van minder dan 50 meter van een geurgevoelig

object binnen de bebouwde kom, of op een afstand van minder dan 25 meter van een geurgevoelig object buiten de bebouwde kom, die is opgericht voor het tijdstip van inwerkingtreding van dit besluit en waarvan de afstand die moet worden aangehouden op grond van een vergunning of het Besluit akkerbouwbedrijven milieubeheer of het Besluit bedekte teelt milieubeheer, tot het dichtstbijzijnde geurgevoelige object niet is afgenomen.
4. In het vierde lid (nieuw) wordt 'vijfde en zesde lid' vervangen door: tweede en derde lid.

E

Artikel 7 wordt gewijzigd als volgt:
1. In het vierde lid wordt 'geluidsbronnen' vervangen door: vast opgestelde installaties en toestellen.
2. Er worden twee leden toegevoegd, luidende:

10. Indien in de inrichting landbouwhuisdieren worden gehouden in huisvestingssystemen, worden bij de melding tevens de volgende gegevens verstrekt:
a. het type huisvestingssysteem, bedoeld in de Wet ammoniak en veehouderij;
b. een situatietekening van het huisvestingssysteem overeenkomstig de beschrijving van dat systeem, waarop in elk geval de emissiepunten, de ligging van de riolering die deel uitmaakt van het huisvestingssysteem en de lozingspunten zijn aangegeven.

11. Indien de melding een wijziging van het aantal dieren betreft als bedoeld in voorschrift 2.8a.4 van de bijlage, worden bij de melding tevens gegevens verstrekt waaruit blijkt welke geurbelastingreducerende maatregel is getroffen en wat het effect van deze maatregel is.

F

In artikel 9, tweede lid, wordt 'Artikel 7, derde tot en met negende lid' vervangen door: Artikel 7, derde tot en met elfde lid.

G

In artikel 11 wordt 'termijn voor keuring' telkens vervangen door: keuringstermijn.

H

De bijlage wordt gewijzigd als volgt:
1. In onderdeel A, onder met betrekking tot veiligheid,

- a. worden na de begripsbepaling van gasfles drie onderdelen ingevoegd, luidende:
- PGS 13: Publicatie 13 in de Publicatiereeks gevaarlijke stoffen, getiteld ‘Ammoniak: toepassing als koudemiddel voor koelinstallaties en warmtepompen’, uitgave juli 2005;
 - PGS 15: Publicatie 15 in de Publicatiereeks gevaarlijke stoffen, getiteld ‘Opslag van verpakte gevaarlijke stoffen’, uitgave juli 2005;
 - PGS 30: Publicatie 30 in de Publicatiereeks gevaarlijke stoffen, getiteld ‘Vloeibare aardolieproducten: buitenopslag in kleine installaties’, uitgave juli 2005;
- b. vervallen de begripsbepalingen van ‘CPR 9-6’ tot en met ‘ontvlambare stof’.
2. Na voorschrift 1.3.7 wordt een voorschrift ingevoegd, luidende:
- 1.3.7a Bedrijfsafvalwater afkomstig van luchtwassers wordt niet in een openbaar riool gebracht. Het bevoegd gezag kan, al dan niet onder het stellen van voorschriften, toestaan dat wordt afgeweken van het bepaalde in de eerste volzin.
3. In voorschrift 1.6.1 wordt ‘zeer licht ontvlambare, licht ontvlambare of ontvlambare vloeistoffen’ vervangen door: brandbare vloeistoffen.
4. Voorschrift 1.6.2 komt te luiden:
- 1.6.2
- a. Hogedrukleidingen zijn zodanig opgesteld dat zij tegen aanrijden zijn beschermd en steeds gemakkelijk bereikbaar zijn. In de onmiddellijke nabijheid staan geen brandgevaarlijke stoffen;
- b. Gasflessen voldoen, voor zover het in gebruik zijnde gasflessen ten behoeve van gastoestellen voor voedselbereiding, warmwatervoorziening en verwarming betreft, aan bijlage K van NEN 2920, uitgave 1997.
5. In voorschrift 1.6.9 wordt ‘CPR 11-5’ vervangen door: PGS 23.
6. Het opschrift van paragraaf 2.2 komt te luiden:
- Paragraaf 2.2 Opslaan en verwerken van bedrijfsstoffen; bodembescherming.
7. Na voorschrift 2.2.2 worden drie voorschriften ingevoegd, luidende:
- 2.2.2a Bij de opslag van vloeibare diervoeders of bijproducten in tanks of silo’s,
- a. is de stijfheid en sterkte van de tank of silo voldoende om schadelijke vervorming als gevolg van overdruk bij vulling of overvulling te voorkomen en is de tank of silo vloeistofdicht uitgevoerd;
- b. is bij elke aansluiting op de tank of silo beneden het hoogste vloeistofniveau zo dicht mogelijk bij de tankwand een metalen afsluiter geplaatst. Deze is zodanig uitgevoerd dat duidelijk is te zien of de afsluiter is geopend of gesloten;
- c. zijn de tank of silo en de leidingen deugdelijk tegen corrosie beschermd;
- d. is de tank of silo voorzien van een ontluichtingspijp of ontluichtingsopening met een diameter van ten minste 50 millimeter;
- e. wordt de tank of silo ten hoogste voor 95% gevuld;
- f. wordt de vulstomp of vulleiding met een goed sluitende dop of afsluiter afgesloten onmiddellijk nadat de vloeibare bijproducten in de tank of silo zijn overgebracht en de losslang is afgekoppeld;
- g. is, indien de tank of silo in de opslagruimte is opgesteld, de vloer van de opslagruimte vloeistofkerend uitgevoerd en niet voorzien van schrobputten of dergelijke indien de tank of silo vrijstaand van de vloer is geplaatst;
- h. is, indien de tank of silo in de opslagruimte is opgesteld, de vloer van de opslagruimte vloeistofdicht uitgevoerd indien de tank of silo niet vrijstaand van de vloer is geplaatst;
- i. is, indien de tank of silo in de buitenlucht en vrijstaand van de vloer is opgesteld, de vloer ter plaatse van de tank of silo vloeistofkerend uitgevoerd;
- j. is, indien de tank of silo in de buitenlucht is opgesteld, de vloer ter plaatse van de tank of silo vloeistofdicht uitgevoerd, indien de tank of silo niet vrijstaand van de vloer is geplaatst.
- 2.2.2b Een sleufsilosilo voor de opslag van bijproducten met een drogestofgehalte lager dan 30% is voorzien van een mestdichte vloer van beton met een opstaande rand. De betonvloer is zodanig geconstrueerd dat vocht naar het midden van de plaat stroomt en opgevangen wordt in een goot. Het uitzakkende vocht wordt opgevangen en door middel van een vloeistofdichte leiding afgevoerd naar een mestkelder of een vloeistofdichte opslagruimte.
- 2.2.2c Bij het verwerken van diervoeders of bijproducten:
- a. is de vloer onder de brijvoerinstallatie vloeistofkerend uitgevoerd;
- b. zijn de tanks en leidingen van de brijvoerinstallatie, bestemd voor de opslag en transport van brij, vloeistofdicht uitgevoerd;
- c. bevindt het vulpunt van de brijvoerinstallatie zich boven een vloeistofkerende vloer;
- d. wordt gemorste brij direct na het lossen afgevoerd naar een vloeistofdichte opslagruimte.
8. In voorschrift 2.2.3 vervalt ‘1 of’.
9. Het opschrift van paragraaf 2.3 komt te luiden:
- Paragraaf 2.3 Opslaan en verwerken van bedrijfsstoffen; beperken van geurhinder.
10. Voorschrift 2.3.1 wordt gewijzigd als volgt:
- a. In onderdeel a wordt ‘een object categorie I of II’ vervangen door: een geurgevoelig object binnen de bebouwde kom.
- b. In onderdeel b wordt ‘een object categorie III, IV of V’ vervangen door: een geurgevoelig object buiten de bebouwde kom.
- c. In de tweede volzin wordt ‘het eerste lid’ vervangen door: de eerste volzin.
11. In voorschrift 2.3.2 wordt ‘een object categorie I, II, III, IV of V’ vervangen door: een geurgevoelig object.
12. In voorschrift 2.3.3 wordt ‘een gevoelig object van categorie I, II, III, IV of V’ vervangen door: een geurgevoelig object.
13. Na voorschrift 2.3.4 worden drie voorschriften ingevoegd, luidende:
- 2.3.4a De brijvoerkeuken bevindt zich in een ruimte, die van de buitenlucht kan worden afgesloten en rat- en muiswerend is uitgevoerd. De bijproducten die bestemd zijn voor het maken van brijvoer, of bijproducten die direct kunnen worden gevoerd, worden, behoudens de ontluchting, in een afgesloten systeem bewaard. De ramen en deuren van de opslagruimte worden gesloten gehouden,

behalve gedurende het laden en lossen en het doorlaten van personen.

2.3.4b De brijvoerkeuken wordt ten minste dagelijks schoon gehouden en verkeert in goede staat van onderhoud. De voederopslagtank of -silo wordt schoongehouden en verkeert in goede staat van onderhoud.

2.3.4c Een sleufsilos met bijproducten met een drogestofgehalte lager dan 60% is op ten minste 50 meter afstand gelegen van een geurgevoelig object binnen of buiten de bebouwde kom en is, behalve tijdens het uithalen van het product, afgedekt met een kunststoffolie.

Het oppervlak dat door het uithalen van bijproducten vrij komt, wordt onmiddellijk ontdaan van gemorste of achtergebleven voederresten.

Na verwijdering van de bijproducten worden restanten direct opgeslagen of van het terrein van de inrichting afgevoerd.

14. In voorschrift 2.3.6 wordt 'een object categorie IV of V' vervangen door 'een geurgevoelig object buiten de bebouwde kom' en wordt 'een object categorie I, II of III' vervangen door: een geurgevoelig object binnen de bebouwde kom.

15. In voorschrift 2.3.8 wordt 'een object categorie I, II, III, IV of V' vervangen door: een geurgevoelig object.

16. Het opschrift van paragraaf 2.5 komt te luiden:
Paragraaf 2.5 Opslaan en verwerken van zuren ten behoeve van een luchtwater of kunstmeststoffen.

17. Voorschrift 2.5.1 wordt gewijzigd als volgt:
a. In de aanhef, wordt na 'de opslag van' ingevoegd: zuren ten behoeve van een luchtwater of.
b. In onderdeel d, wordt 'voorzover het de opslag van zure kunstmeststoffen betreft' vervangen door: voor zover het de opslag van zuren ten behoeve van een luchtwater of van zure kunstmeststoffen betreft.

18. In voorschrift 2.5.4 wordt 'zeer licht ontvlambare, licht ontvlambare of ontvlambare vloeistoffen' vervangen door: brandbare vloeistoffen.

19. Het opschrift van paragraaf 2.6 komt te luiden:

Paragraaf 2.6 Opslaan of overslaan, bewerken of verwerken van brandbare vloeistoffen, gewasbeschermingsmiddelen, biociden, diesel, huisbrandolie, gasolie, lichte stookolie, afgewerkte olie of andere gevaarlijke stoffen.

20. In de voorschriften 2.6.2 en 2.6.3 wordt 'vloeibare of viskeuze gevaarlijke stoffen, brandbare vloeistoffen, gewasbeschermingsmiddelen of biociden' telkens vervangen door: brandbare vloeistoffen, gewasbeschermingsmiddelen, biociden, diesel, huisbrandolie, gasolie, lichte stookolie, afgewerkte olie of andere gevaarlijke stoffen.

21. In voorschrift 2.6.2 wordt 'zeer licht ontvlambare, licht ontvlambare of ontvlambare' vervangen door: brandbare.

22. De voorschriften 2.6.4 tot en met 2.6.6 worden vervangen door vier voorschriften, luidende:

2.6.4 De constructie van en de wijze van opslag in de opslagruimte voor verpakte gevaarlijke stoffen voldoen aan de voorschriften uit de paragrafen 3.1 tot en met 3.5 van PGS 15 met uitzondering van voorschrift 3.2.1.6, 3.7 tot en met 3.20, 3.21.1 en paragraaf 3.23. Dit voorschrift is niet van toepassing op dieselolie, gasolie of lichte stookolie met een vlammpunt tussen 61°C en 100°C en op niet giftige en niet bijtende viskeuze oplossingen en homogene mengsels met een vlammpunt van 23°C en hoger. De eerste volzin van dit voorschrift is niet van toepassing op de werkvoorraad verpakte gevaarlijke stoffen en op de opslag van verpakte gevaarlijke stoffen in hoeveelheden kleiner dan de in tabel III weergegeven ondergrenzen.

Tabel III

Stof	Ondergrens
Brandbare vloeistoffen met een vlammpunt < 23° C	25 kg of liter
Brandbare vloeistoffen met een vlammpunt > 23° C	50 kg of liter
Totaal overige gevaarlijke stoffen met uitzondering van gewasbeschermingsmiddelen of biociden	250 kg of liter
Gewasbeschermingsmiddelen of biociden	400 kg

2.6.5 In afwijking van voorschrift 2.6.4 worden gasflessen behorende tot de klasse 2 van het ADR opgeslagen in een opslagvoorziening die is uitgevoerd overeenkomstig de voorschriften van de paragrafen 3.1, 3.2 met uitzondering van voorschrift 3.2.1.6, 3.4 tot en met 3.7, 3.11, 3.15 tot en met 3.21, 3.23 en 6.2 met uitzondering van voorschrift 6.2.17 van PGS 15.

De eerste volzin van dit voorschrift is niet van toepassing indien de totale inhoud van de aanwezige gasflessen niet meer bedraagt dan 115 liter.

2.6.6 Indien in een opslagvoorziening meer dan 2500 kg gevaarlijke stoffen, niet zijnde gasflessen behorende tot klasse 2 van het ADR, aanwezig zijn, bedraagt de afstand tussen de opslagvoorziening en de dichtstbijzijnde woning van derden ten minste 20 meter. Indien de opslagvoorziening is uitgevoerd als brandcompartiment of indien tussen de opslagvoorziening en de woning van derden een brandwerende voorziening van voldoende omvang aanwezig is, bedraagt deze afstand ten minste 8 meter. Dit voorschrift is niet van toepassing indien in de opslagvoorziening geen brandbare gevaarlijke stoffen aanwezig zijn.

2.6.6a Indien in een in de buitenlucht gesitueerde opslagvoorziening gasflessen voor de opslag van brandbare gassen aanwezig zijn met een totale inhoud van meer dan 1000 liter, bedraagt de afstand tussen de opslagvoorziening en de dichtstbijzijnde woning van derden ten minste 15 meter. Deze afstand bedraagt ten minste 7,5 meter indien tussen de

opslagvoorziening en de woning van derden een brandwerende voorziening van voldoende omvang aanwezig is.

23. In voorschrift 2.6.8 wordt 'CPR 9-6' telkens vervangen door: PGS 30.

24. Na voorschrift 2.8.2 worden negen voorschriften ingevoegd, luidende:

2.8.3 De afstand van een stal of van een huisvestingssysteem tot ammoniakgevoelige plantensoorten wordt bepaald overeenkomstig het 'Rapport Stallucht en planten'.

De afstand van een stal of van een huisvestingssysteem tot zeer ammoniakgevoelige plantensoorten die behoren tot een op het moment van oprichting van het huisvestingssysteem reeds bestaande boomkwekerij of (glas)tuinbouwbedrijf bedraagt ten minste 50 meter.

De afstand van een stal of van een huisvestingssysteem tot de matig of weinig ammoniakgevoelige plantensoorten die behoren tot een op het moment van oprichting van het huisvestingssysteem reeds bestaande boomkwekerij of (glas)tuinbouwbedrijf bedraagt ten minste 25 meter.

2.8.4 Indien een luchtwasser wordt toegepast:

a. is de gemelde luchtwasser overeenkomstig het dimensioneringsplan uitgevoerd en in werking;

b. zijn de gebruikte luchtafzuigkanalen waardoor de ventilatielucht wordt geleid van de afdelingen naar de luchtwasunits gemaakt volgens de maatvoering, zoals vermeld in het dimensioneringsplan en zijn deze lek-dicht.

2.8.5 Alle leidingen en appendages die deel uit maken van het zuercirculatiesysteem behorend bij een chemische luchtwasser zijn bestand tegen de inwerking van het toegepaste zuur en zijn vloeistofdicht uitgevoerd. Alle leidingen en appendages zijn bovengronds gelegen.

2.8.6 De doseerpompen voor het verpompen van zuur zijn in of boven een vloeistofdichte voorziening geplaatst.

2.8.7 De vloer van de denitrificatieruimte is vloeistofkerend en is niet afwaterend naar een uitgang gelegd. Doorvoeringen van kabels of leidingen door de vloer zijn vloeistofkerend afgewerkt.

2.8.8 De melasse wordt bewaard in goed gesloten verpakking. Lege, niet gereinigde verpakkingen worden

behandeld als volle. De verpakkingen zijn opgeslagen in een vloeistofdichte lekbak. De inhoud van de lekbak is ten minste gelijk aan de inhoud van de grootste in de lekbak opgeslagen verpakking, vermeerderd met 10% van de overige verpakkingen. De lekbak is bestand tegen de inwerking van de opgeslagen vloeistoffen. Indien een verpakking lekt, wordt de lekkage direct verholpen, wordt de inhoud van de lekkende verpakking onmiddellijk overgebracht in niet-lekkende verpakking, of wordt de lekkende verpakking overgebracht in een overmaats vat. Gelekte melasse wordt terstond opgeruimd. Daartoe zijn voldoende materialen en absorberende middelen voor onmiddellijk gebruik aanwezig.

2.8.9 Het spuiwater van een chemische luchtwasser wordt opgeslagen in een speciaal hiervoor bestemde vloeistofdichte en zuurbestendige opslagvoorziening.

2.8.10 Het spuiwater van een biologische luchtwasser wordt opgeslagen in een speciaal hiervoor bestemde vloeistofdichte opslagvoorziening.

2.8.11 De hoeveelheid afgevoerd spuiwater wordt geregistreerd.

25. Na paragraaf 2.8 wordt een paragraaf ingevoegd, luidende:

Paragraaf 2.8a Geurbelasting vanwege het houden van dieren

2.8a.1 De geurbelasting vanwege de dierenverblijven bedraagt op een geurgevoelig object, gelegen:

a. binnen een concentratiegebied, binnen de bebouwde kom: niet meer dan 3,0 odour units per kubieke meter lucht;

b. binnen een concentratiegebied, buiten de bebouwde kom: niet meer dan 14,0 odour units per kubieke meter lucht;

c. buiten een concentratiegebied, binnen de bebouwde kom: niet meer dan 2,0 odour units per kubieke meter lucht;

d. buiten een concentratiegebied, buiten de bebouwde kom: niet meer dan 8,0 odour units per kubieke meter lucht.

2.8a.2 In afwijking van voorschrift 2.8a.1 bedraagt de afstand tussen een dierenverblijf en een geurgevoelig object dat deel uitmaakt van een veehouderij, of dat op of na 19 maart 2000 heeft opgehouden deel uit te maken van een veehouderij:

a. binnen de bebouwde kom ten minste 100 meter;

b. buiten de bebouwde kom ten minste 50 meter.

2.8a.3 In afwijking van de voorschriften 2.8a.1 en 2.8a.2 is, indien de inrichting op het tijdstip van inwerkingtreding van deze paragraaf binnen de op grond van de Wet milieubeheer geldende regels een hogere geurbelasting veroorzaakte dan de in voorschrift 2.8a.1 genoemde belasting, of een dierenverblijf op kleinere afstand van een geurgevoelig object was gelegen dan de in voorschrift 2.8a.2 genoemde afstand, de geurbelasting niet groter dan deze belasting en de afstand niet kleiner dan deze afstand, met dien verstande dat het aantal dieren per diercategorie niet toeneemt, behoudens bij toepassing van voorschrift 2.8a.4.

2.8a.4 Indien de geurbelasting, bedoeld in voorschrift 2.8a.1, binnen de op grond van de Wet milieubeheer geldende regels groter is dan aangegeven in dat voorschrift, het aantal dieren van een of meer diercategorieën toeneemt, en een geurbelastingreducerende maatregel wordt toegepast, dan mag het aantal dieren van een of meer diercategorieën wijzigen, voor zover de toename van de geurbelasting ten gevolge van die wijziging niet meer bedraagt dan de helft van de vermindering van de geurbelasting die het gevolg zou zijn van de toegepaste geurbelastingreducerende maatregel bij het eerder toegestane veebestand.

2.8a.5 De afstand tussen een dierenverblijf waar dieren worden gehouden van een diercategorie waarvoor niet bij ministeriële regeling een geuremissiefactor is vastgesteld, en een geurgevoelig object bedraagt:

a. binnen de bebouwde kom ten minste 100 meter;

b. buiten de bebouwde kom ten minste 50 meter.

2.8a.6 In afwijking van voorschrift 2.8a.5 is, indien de afstand tussen het dierenverblijf en een geurgevoelig object op het tijdstip van inwerkingtreding van deze paragraaf binnen de op grond van de Wet milieubeheer geldende regels kleiner was dan de in voorschrift 2.8a.5 genoemde afstanden, de afstand niet kleiner dan deze afstand, met dien verstande dat het aantal dieren van een of meer diercategorieën waarvoor geen geuremissiefactor is vastgesteld niet toeneemt.

2.8a.7 Onverminderd de voorschriften

- 2.8a.1 tot en met 2.8a.6 bedraagt de afstand van de buitenzijde van een dierenverblijf tot de dichtstbijzijnde buitenzijde van een geurgevoelig object:
- binnen de bebouwde kom ten minste 50 meter;
 - buiten de bebouwde kom ten minste 25 meter.
- 2.8a.8 Indien de afstand tussen een dierenverblijf en een geurgevoelig object op het tijdstip van inwerking-treding van deze paragraaf binnen de op grond van de Wet milieubeheer geldende regels kleiner was dan de in voorschrift 2.8a.7 genoemde afstanden, neemt, in afwijking van voorschrift 2.8a.7:
- de geurbelasting op een geurgevoelig object dat binnen de in voorschrift 2.8a.7 genoemde afstand is gelegen, en het aantal dieren van een of meer diercategorieën niet toe, of
 - de in voorschrift 2.8a.5 bedoelde afstand tussen het dierenverblijf en een geurgevoelig object dat binnen de in voorschrift 2.8a.7 genoemde afstand is gelegen, niet af en het aantal dieren van een of meer diercategorieën waarvoor geen geuremissiefactor is vastgesteld niet toe.
- 2.8a.9 In afwijking van de voorschriften 2.8a.1 tot en met 2.8a.8 bedraagt de afstand tussen een dierenverblijf en een woning die op of na 19 maart 2000 is gebouwd:
- op een kavel die op dat tijdstip in gebruik was als veehouderij;
 - in samenhang met het geheel of gedeeltelijk buiten werking stellen van de veehouderij, en
 - in samenhang met de sloop van de bedrijfsgebouwen die onderdeel hebben uitgemaakt van de veehouderij, binnen de bebouwde kom ten minste 100 meter en buiten de bebouwde kom ten minste 50 meter.
- 2.8a.10 De geurbelasting, bedoeld in voorschrift 2.8a.1, wordt bepaald en de afstand, bedoeld in de voorschriften 2.8a.1 tot en met 2.8a.6, wordt gemeten op de wijze die op grond van artikel 10 van de Wet geurhinder en veehouderij is vastgesteld.
- 2.8a.11 De waarden en afstanden genoemd in de voorschriften 2.8a.1 tot en met 2.8a.6 zijn niet van toepassing op dierenverblijven voor zover daaromtrent regels zijn gesteld in een verordening op grond van artikel 6 van de Wet geurhinder en veehouderij.
- 2.8a.12 Indien de in voorschrift 2.8a.11 bedoelde verordening een verlaging van de waarde in een gebied behelst, geldt voor een inrichting in dat gebied in afwijking van de verordening als waarde de geurbelasting die de inrichting gelet op het aantal dieren per diercategorie dat aanwezig was op het tijdstip dat een besluit als bedoeld in artikel 7, eerste lid, van de Wet geurhinder en veehouderij werd genomen, veroorzaakte op het geurgevoelige object dat de hoogste geurbelasting ondervindt vanwege de dierenverblijven van de inrichting. Indien geen besluit is genomen als bedoeld in de vorige volzin, geldt als waarde de geurbelasting die de inrichting gelet op het aantal dieren per diercategorie dat aanwezig was op het tijdstip dat de verordening werd vastgesteld, veroorzaakte op het geurgevoelige object dat de hoogste geurbelasting ondervindt vanwege de dierenverblijven van de inrichting. De geurbelasting is niet hoger dan deze op grond van de voorschriften 2.8a.1 tot en met 2.8a.8 zou mogen zijn.
- 2.8a.13 Indien de in voorschrift 2.8a.11 bedoelde verordening een vergroting van de geldende afstanden in een gebied behelst, neemt bij een inrichting die op kleinere afstand is gelegen dan de op grond van de verordening geldende afstand het aantal dieren per diercategorie waarvoor geen geuremissiefactor is vastgesteld niet toe ten opzichte van het aantal dieren dat aanwezig was op het tijdstip dat een besluit als bedoeld in artikel 7, eerste lid, van de Wet geurhinder en veehouderij werd genomen. Indien geen besluit is genomen als bedoeld in de vorige volzin, mag het aantal dieren per diercategorie waarvoor geen geuremissiefactor is vastgesteld niet toenemen ten opzichte van het aantal dieren dat aanwezig was op het tijdstip dat de verordening werd vastgesteld.
- 2.8a.14 Van het aanwezige aantal dieren per diercategorie wordt op ten minste maandelijkse basis een registratie bijgehouden, die op schriftelijk verzoek aan het bevoegd gezag wordt overgelegd.
26. In voorschrift 2.12 wordt na 'verspreid' ingevoegd: dan wel dieren zijn vervoerd als gevolg waarvan deze transportmiddelen moeten worden ontsmet.
27. Na paragraaf 2.13 wordt een paragraaf ingevoegd, luidende:
- Paragraaf 2.13a Kadaverplaats
- 2.13a.1 Kadavers worden aangeboden aan de destructor op een vloeistofdichte kadaverplaats of in een vloeistofdichte mobiele kadaverbak. Deze is tegen de inwerking van het toe te passen reinigings- of ontsmettingsmiddel bestand.
- 2.13a.2 Behalve tijdens het ledigen wordt een kadaverbak of -ton door middel van een verzwaard en goed sluitend deksel of daaraan gelijkwaardige voorziening gesloten gehouden.
- 2.13a.3 Direct na het ophalen van de kadavers wordt de kadaverbak of -ton gereinigd en ontsmet. Bij het reinigen en ontsmetten van de kadaverplaats of -ton worden de bodem en het oppervlaktewater niet verontreinigd.
28. In voorschrift 2.15 van de bijlage wordt 'CPR 13-2' vervangen door: PGS 13.
29. Na voorschrift 3.1.4 wordt een voorschrift ingevoegd, luidende:
- 3.1.5 Een luchtwasser verkeert in goede staat van onderhoud, wordt periodiek gecontroleerd en wordt zo vaak als voor een goede werking nodig is schoongemaakt, en de wasvloeistof wordt zo vaak als nodig is vervangen.
30. Na voorschrift 3.2.11 worden vijf voorschriften ingevoegd, luidende:
- 3.2.12 Nadat het rioolsysteem is aangebracht wordt hiervan ten minste een week voor het storten van de putvloeren schriftelijk mededeling gedaan aan het bevoegd gezag. Nadat het mestkanaal met schuine wanden en overloop is aangebracht wordt hiervan ten minste een week voor het aanbrenge van de roosters mededeling gedaan bij het bevoegd gezag.
- 3.2.13 Indien een luchtwasser wordt toegepast, wordt op schriftelijk verzoek van het bevoegd gezag binnen negen maanden nadat het systeem is geïnstalleerd, eenmalig aangetoond dat het ammoniakverwijderingsrendement van de luchtwasser ten minste het verwijderingspercentage heeft zoals dat in de betreffende beschrijving van het huisvestingssysteem is opgenomen. Het verwijderingspercentage wordt bepaald door middel van een emissie-

meting, die wordt uitgevoerd overeenkomstig paragraaf 3.7 van de Nederlandse emissierichtlijn lucht en volgens de meetmethode, bedoeld in NEN 2826.

3.2.14 Degene die de inrichting drijft laat overeenkomstig het monsternameprotocol elk half jaar een monster van de wasvloeistof van de luchtwasser, bedoeld in voorschrift 3.2.13, nemen door een door het bevoegd gezag geaccepteerde onafhankelijke deskundige. Deze onderzoekt het monster overeenkomstig deze bijlage en overeenkomstig de bijlage behorende bij de beschrijving van het huisvestingssysteem waarin de luchtwasser is voorgeschreven.

3.2.15 Indien een luchtwasser wordt toegepast, wordt voor het installeren dan wel opleveren van de luchtwasser een kopie van het toelatingscertificaat, een dimensioneringsplan overeenkomstig het toelatingscertificaat en een monsternameprotocol overeenkomstig de beschrijving van het huisvestingssysteem overgelegd.

3.2.16 Degene die de inrichting drijft houdt een logboek bij met betrekking tot metingen, onderhoud, analysesresultaten van de wasvloeistof en optredende storingen en met betrekking tot de wekelijkse controlewerkzaamheden overeenkomstig de bijlage van de luchtwassers en de beschrijvingen van de huisvestingssystemen.

31. Voorschrift 3.3.1 wordt gewijzigd als volgt:

a. Onderdeel e, komt te luiden:

e. logboek, bedoeld in de voorschriften 3.2.4 en 3.2.16;.

b. Onder vervanging van ‘, en’ door een puntkomma aan het slot van onderdeel j en de punt door een puntkomma aan het slot van onderdeel k worden twee onderdelen toegevoegd, luidende

l. bewijzen van de behandeling die de wanden en de vloer van de opslagvoorziening voor het spuiwater van de chemische luchtwasser hebben ondergaan, en

m. de registratiegegevens voortvloeiende uit voorschrift 2.8.11.

32. Na voorschrift 4.2.5 wordt een voorschrift ingevoegd, luidende:

4.2.6 Het bevoegd gezag kan nadere eisen stellen met betrekking tot de afvoer en de bestemming van spuiwater bij toepassing van een luchtwasser.

33. Aan paragraaf 4.3 wordt, onder vernummering van voorschrift 4.3 tot voorschrift 4.3.1, een voorschrift toegevoegd, luidende:

4.3.2 Het bevoegd gezag kan nadere eisen stellen met betrekking tot het controleren van emissies naar de lucht bij toepassing van een luchtwasser.

34. In voorschrift 4.5 wordt ‘voorschrift 1.6.2, onderdeel e’ vervangen door: voorschrift 1.6.2, onderdeel b.

35. In voorschrift 4.7 wordt ‘de omvang en het afdekken van een opslag’ vervangen door: ‘de omvang, het afdekken en de uitvoering van een opslag’ en ‘de voorschriften 2.3.1, 2.3.2 of 2.3.3’ vervangen door: ‘de voorschriften 2.2.2b, 2.2.2c, 2.3.1, 2.3.2, 2.3.3 en 2.3.4a tot en met 2.3.4c’.

Artikel II

1. Voor een inrichting die voor het tijdstip van inwerkingtreding van dit besluit is opgericht en waarvoor voor dat tijdstip een vergunning in werking en onherroepelijk was, blijven de voorschriften van die vergunning in verbinding met de gegevens die behoren bij de aanvraag en de aanvraag voor zover die deel uitmaakt van de vergunning en gegevens bevat die zich lenen voor opname of omzetting in voorschriften, gedurende drie jaar na het tijdstip van inwerkingtreding van dit besluit gelden als nadere eisen als bedoeld in artikel 6 van het Besluit landbouw milieubeheer, behoudens wijziging of intrekking van die nadere eisen.

2. De nadere eisen die voor het tijdstip van inwerkingtreding van dit besluit golden krachtens een vergunning, het Besluit melkrundveehouderijen milieubeheer, het Besluit akkerbouwbedrijven milieubeheer, het Besluit inrichtingen voor motorvoertuigen milieubeheer of het Besluit tuinbouwbedrijven met bedekte teelt milieubeheer voor zover laatstgenoemd besluit betrekking heeft op een inrichting die uitsluitend of in hoofdzaak bestemd is voor de witloftrek of de teelt van eetbare paddestoelen, blijven na het tijdstip van inwerkingtreding van dit besluit gelden als nadere eisen als bedoeld in artikel 6 van het Besluit landbouw milieubeheer.

Artikel III

1. Indien op het tijdstip van inwerkingtreding van dit besluit een inrichting reeds was opgericht en voor die inrichting voor dat tijdstip geen vergunning in werking of onherroepelijk was of geen melding was gedaan krachtens het Besluit melkrundveehouderijen milieubeheer, het Besluit akkerbouwbedrijven milieubeheer, het Besluit inrichtingen voor motorvoertuigen milieubeheer of het Besluit tuinbouwbedrijven met bedekte teelt milieubeheer voor zover laatstgenoemd besluit betrekking heeft op een inrichting die uitsluitend of in hoofdzaak bestemd is voor de witloftrek of de teelt van eetbare paddestoelen, meldt degene die de inrichting drijft aan het bevoegd gezag dat hij de inrichting in werking heeft.

2. De melding, bedoeld in het eerste lid, geschiedt ten hoogste twaalf weken na het tijdstip van inwerkingtreding van dit besluit. Artikel 7, derde tot en met het elfde lid, van het Besluit landbouw milieubeheer zoals dit luidt na inwerkingtreding van dit besluit, is van overeenkomstige toepassing.

3. Het eerste en tweede lid zijn niet van toepassing, indien op het tijdstip van inwerkingtreding van dit besluit een aanvraag om een vergunning voor het oprichten van de inrichting door het bevoegd gezag in behandeling is genomen. De aanvraag om de vergunning wordt in dat geval aangemerkt als een melding als bedoeld in artikel 7 van het Besluit landbouw milieubeheer.

Artikel IV

Indien op grond van een vergunning die in werking of onherroepelijk was, het Besluit melkrundveehouderijen milieubeheer, het Besluit akkerbouwbedrijven milieubeheer, het Besluit inrichtingen voor motorvoertuigen milieubeheer of het Besluit tuinbouwbedrijven met bedekte teelt milieubeheer voor zover laatstgenoemd besluit betrekking heeft op een inrichting die uitsluitend of in hoofdzaak bestemd is voor de witloftrek of de teelt van eetbare paddestoelen, een keuringstermijn niet is verstreken, is de termijn, bedoeld in het Besluit landbouw milieubeheer, van toepassing vanaf het tijdstip na afloop van die keuringstermijn.

Artikel V

Dit besluit treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

...

*De Staatssecretaris van
Volkshuisvesting, Ruimtelijke
Ordening en Milieubeheer,*

...

*De Minister van Landbouw, Natuur en
Voedselkwaliteit,*

...

Nota van toelichting

Algemeen

1. Aanleiding

In 2003 is het Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer (hierna: VROM) gestart met het project herijking en modernisering van de VROM-regelgeving. Doel van de herziening is het terugdringen van administratieve lasten en regeldruk, met behoud van milieuambities. Bij de start van dit project is alle wet- en regelgeving op de terreinen wonen, ruimte en milieu doorgelicht. Ook zijn de mogelijkheden voor vereenvoudiging en vermindering van regels bekeken en zijn voorstellen terzake gedaan. In de brief van 17 oktober 2003 (Kamerstukken II 2003/04, 29 200 XI, nr. 7) zijn de resultaten van de doorlichting en de voorstellen neergelegd. Vervolgens is in de brief van 23 december 2003 (Kamerstukken II 2003/04, 29 383, nr. 1) het voornemen opgenomen om de bestaande AMvB's op het gebied van de landbouw gefaseerd samen te voegen tot één Besluit landbouw milieubeheer. In de eerste fase zijn het Besluit melkveehouderijen milieubeheer en het Besluit akkerbouwbedrijven milieubeheer samengevoegd in het Besluit landbouw milieubeheer. Tevens zijn gemechaniseerde loonbedrijven en inrichtingen voor de opslag van vaste mest onder de werkingssfeer van het besluit gebracht. Met het onderhavige besluit wordt een groot aantal intensieve veehouderijen

onder de werkingssfeer van het Besluit landbouw milieubeheer gebracht. Deze uitbreiding van de werkingssfeer is reeds aangekondigd in een algemeen overleg op 26 januari 2005 (Kamerstukken II 2004/05, 29 800 XI, nr. 100). In een latere fase (2007) zal het Besluit mestbassins milieubeheer in het besluit worden opgenomen.

2. Reikwijdte

Met inwerkingtreding van dit besluit wordt de reikwijdte van het Besluit landbouw milieubeheer aanzienlijk uitgebreid. Een groot aantal intensieve veehouderijen wordt onder de werkingssfeer van het Besluit landbouw milieubeheer gebracht, waardoor de vergunningplicht voor deze inrichtingen komt te vervallen. Inrichtingen die vallen binnen de reikwijdte van Richtlijn 96/61/EG van de Raad van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging (PbEG L 257) (hierna: IPPC-inrichtingen), vallen niet binnen de werkingssfeer van het besluit en blijven derhalve vergunningplichtig.

3. Inhoud van het besluit

Een gevolg van de uitbreiding van de werkingssfeer van het Besluit landbouw milieubeheer is dat over nieuwe milieuaspecten voorschriften worden opgenomen. De nieuwe voorschriften zijn alle gerelateerd aan het houden van landbouwhuisdieren. Zo worden onder meer regels gesteld aan het opslaan en bewerken van brijvoer en van de bijproducten, het gebruik van luchtwassers, ammoniakemissie uit huisvestingssystemen en de geuremissie uit dierenverblijven. Voor het laatstgenoemde aspect is het beoordelingskader dat de Wet geurhinder en veehouderij biedt ten behoeve van de vergunningverlening voor veehouderijen als uitgangspunt genomen en overgenomen in algemene regels. De Wet geurhinder en veehouderij blijft van toepassing op de veehouderijen die vergunningplichtig blijven, zoals de eerdergenoemde IPPC-inrichtingen. Voor het overige zijn de nieuwe voorschriften afgeleid van thans algemeen toegepaste vergunningvoorschriften. Waar mogelijk zijn deze voorschriften vereenvoudigd.

Omdat inrichtingen waar grotere aantallen dieren worden gehouden onder de werking van het Besluit landbouw milieubeheer worden gebracht, zijn voorschriften toegevoegd ter beperking van schade aan het milieu ten gevolge van de uitstoot van ammoniak. De beschrijvingen behorende bij de huisvestingssystemen uit bijlage 1 van de Regeling ammoniak en veehouderij spelen hierbij een belangrijke rol. Deze stalbeschrijvingen, ook wel leaflets genoemd, zijn te vinden op de website van InfoMil, www.infomil.nl.

Een aantal voorschriften, opgenomen in de bijlage bij het Besluit landbouw milieubeheer, is gewijzigd dan wel toegevoegd.

Paragraaf 1.3 van de bijlage bevat voorschriften met betrekking tot afvalstoffen en afvalwater. Dit besluit voegt een voorschrift aan deze paragraaf toe. Bedrijfsafvalwater afkomstig van luchtwassers bevat veelal zuren. Het is derhalve niet wenselijk dat dit afvalwater op het openbaar riool wordt geloosd. Het bevoegd gezag kan echter, indien het belang van de bescherming van het milieu zich daartegen niet verzet, onder voorwaarden toestaan dat bedrijfsafvalwater afkomstig van luchtwassers in het openbaar riool wordt gebracht. Dit is in lijn met hetgeen hieromtrent in de bij de circulaire van 18 mei 2000, nr. DWL/200055147, behorende notitie Milieuhygiënische randvoorwaarden voor verwijdering van spuiwater bij toepassing van luchtwassers in de veehouderij, is opgenomen.

Aan paragraaf 2.2 van de bijlage worden voorschriften toegevoegd voor de opslag en het verwerken van diervoeders en bijproducten die bij de bereiding van diervoeders worden gebruikt. De bijproducten die worden gebruikt bij het bereiden van het brijvoer zijn zeer uiteenlopend van herkomst en samenstelling. Het betreft soms vaste stoffen, zoals resten van gewassen, maar het kan ook gaan om vloeibare stoffen. Al naar gelang de aard en samenstelling worden de bijproducten binnen of buiten opgeslagen in tanks of (sleuf)silo's. De bijproducten worden in de brijvoerkeuken gemengd met andere diervoederproducten en soms aangelengd met water. Het aldus ontstane brijvoer wordt aan de dieren gevoerd.

De voorschriften zijn opgenomen om bodemverontreiniging ten gevolge van deze activiteiten te voorkomen dan wel in voldoende mate te beperken. Bij het opstellen van deze voorschriften is ofwel aangesloten bij de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming bedrijfsmatige activiteiten (hierna: NRB), ofwel bij de voorschriften voor de opslag van vaste mest, gebruikt substraatmateriaal, afgedragen gewas of bloembollenafval uit het Besluit landbouw milieubeheer. De aard van de bijproducten komt in sommige gevallen overeen met de in voorschrift 2.2.1 van het Besluit landbouw milieubeheer genoemde stoffen.

Aan paragraaf 2.3 van de bijlage worden voorschriften toegevoegd ter voorkoming dan wel beperking van geurhinder ten gevolge van de opslag en het verwerken van diervoeders en bijproducten die bij de bereiding van diervoeders worden gebruikt.

Voorschrift 2.6.2 ziet op de handelingen die met brandbare vloeistoffen, gewasbeschermingsmiddelen, biociden, diesel, huisbrandolie, gasolie, lichte stookolie, afgewerkte olie of andere gevaarlijke stoffen kunnen worden verricht in bijvoorbeeld een werkplaats. Omdat diesel en dergelijke niet onder het begrip brandbare vloeistof, bedoeld in het ADR (klasse 3) vallen, worden deze stoffen afzonderlijk genoemd.

Doordat inrichtingen voor intensieve veehouderij onder de werking van het Besluit landbouw milieubeheer worden gebracht, is ingevolge voorschrift 2.8.1 van dat besluit het Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij van toepassing op deze inrichtingen. Voor een uiteenzetting over ammoniakregelgeving wordt kortheidshalve verwezen naar de nota van toelichting bij het Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij en naar de website van InfoMil, www.infomil.nl.

Voorschrift 2.8.3 gaat over directe ammoniakschade. Als een huisvestingssysteem op korte afstand van bepaalde bomen of planten staat, kan aan deze bomen of planten schade ontstaan vanwege de uitstoot van ammoniak, de zogenaamde directe ammoniakschade. Bij de beoordeling

van vergunningaanvragen moest rekening worden gehouden met directe ammoniakschade. Nu veel inrichtingen met huisvestingssystemen onder de werking van het Besluit landbouw milieubeheer zijn gebracht, komt deze toets vooraf te vervallen. Om deze reden zijn in voorschrift 2.8.3 de minimaal in acht te nemen afstanden opgenomen. Het Rapport Stallucht en Planten van het Instituut voor plantenziektekundig onderzoek (Wageningen, juli 1981) is hierin (nog steeds) leidend. Dit rapport gaat over de relatie tussen bedrijfsomvang en de kans op beschadiging van gewassen rondom intensieve veehouderijen. Dit rapport is in vergunningprocedures regelmatig aan de orde gekomen en de in dit voorschrift opgenomen afstanden zijn hierop gebaseerd. Het rapport is te raadplegen op de website van InfoMil, www.infomil.nl. In tabel 8 van het rapport wordt een onderscheid gemaakt tussen enerzijds zeer gevoelige plantensoorten, zoals coniferen, tomaten, komkommers en bloemkool en anderzijds matig of weinig gevoelige plantensoorten, waaronder groene kool, spruitkool en sla. Voor de eerste groep moet een afstand van 50 meter in acht genomen worden, voor de tweede groep een afstand van 25 meter.

Bij een aantal van de toegestane huisvestingssystemen wordt de emissiereductie van ammoniak vanuit het stalstelsel bewerkstelligd door het toepassen van een luchtwasser. Voorschriften met betrekking tot uitvoering, werking en onderhoud van luchtwassers zijn voor het overgrote deel vastgelegd in de stalbeschrijvingen van de huisvestingssystemen en de daarbij behorende bijlagen. In voorschrift 2.8.2. van het Besluit landbouw milieubeheer is reeds bepaald dat de maatregelen en voorzieningen moeten worden getroffen die de doelmatige werking van het huisvestingssysteem waarborgen. In het onderhavige besluit zijn enkele aanvullende voorschriften met betrekking tot luchtwassers opgenomen, met name omdat de stalbeschrijvingen op sommige punten nog onvoldoende duidelijk zijn of geen voorschriften bevatten. Het betreft de voorschriften 2.8.4 tot en met 2.8.8. Op dit moment is echter onzeker of ook voor de gecombineerde luchtwassers nog aanvullende voorschriften

noodzakelijk zijn. Indien nodig, zal het Besluit landbouw milieubeheer te zijner tijd op dit punt aangepast worden.

In voorschrift 1.3.7a is bepaald dat het bedrijfsafvalwater, afkomstig van een luchtwasser, niet in een openbaar riool mag worden gebracht, tenzij dit door het bevoegd gezag – al dan niet onder voorwaarden – wordt toegestaan. De voorschriften 2.8.9 en 2.8.10 bepalen vervolgens hoe dergelijk afvalwater, het gaat hier om spuiwater, opgeslagen moet worden. Voorschrift 2.8.11 schrijft vervolgens voor dat de hoeveelheid afgevoerd spuiwater geregistreerd moet worden.

Nu door het onderhavige besluit veehouderijen onder de werking van het Besluit landbouw milieubeheer worden gebracht, is het nodig extra voorschriften te stellen ter voorkoming van geurhinder. In paragraaf 2.8a zijn bepalingen uit de Wet geurhinder en veehouderij als uitgangspunt genomen, zodat voor inrichtingen die onder de werking van dit besluit vallen in principe dezelfde regels gelden als voor vergunningplichtige inrichtingen.

Als binnen een inrichting zowel dieren met een geuremissiefactor en dieren waarvoor een vaste afstand geldt worden gehouden, worden beide categorieën op zichzelf beoordeeld.

In de voorschriften 2.8a.3, 2.8a.4, 2.8a.6 en 2.8a.8 zijn overgangsbepalingen opgenomen voor dierenverblijven waarvan op het tijdstip van inwerkingtreding van paragraaf 2.8a de geurbelasting groter of de afstand tot geurgevoelige objecten kleiner was dan toegestaan op grond van dit besluit. Het gaat om de daadwerkelijke geurbelasting of afstand. Deze hogere geurbelasting of kleinere afstand moet dan wel zijn toegestaan op grond van een milieuvergunning of een besluit als bedoeld in artikel 8.40 van de Wet milieubeheer.

Ter bevordering van de reconstructie van veeconcentratiegebieden is de bouw van een of meer woningen toegestaan, in directe samenhang met de sloop van de stallen van de veehouderij. Het gaat hierbij om veehouderijen die deelnemen aan de Regeling beëindiging veehouderijtakken. De woningen zijn of worden gebouwd op een

kavel die op de datum van inwerking-treding van die regeling, dat is 19 maart 2000, tot de veehouderij behoorde. Ingevolge artikel 7, onderdeel b, van de Wet stankemissie veehouderijen was het beschermingsniveau van de nieuwe woning gelijk aan die van een bedrijfswoning bij een veehouderij. Met voorschrift 2.8a.9 wordt deze situatie voortgezet in het Besluit landbouw milieubeheer. Er wordt daarbij onderscheid gemaakt tussen woningen, gelegen binnen dan wel buiten de bebouwde kom.

Als op grond van de Wet geurhinder en veehouderij een gemeentelijke verordening is opgesteld met eigen geurwaarden of afstanden, zijn de waarden of afstanden uit het besluit niet van toepassing, maar gelden de waarden of afstanden uit de verordening, voor zover in de verordening vervangende regels zijn gesteld. Dit is geregeld in voorschrift 2.8a.11.

Voorschrift 2.8a.12 bevat een overgangsregeling: als de verordening een verlaging van de waarden in een gebied inhoudt, geldt voor bestaande inrichtingen het moment dat de gemeenteraad een aanhoudingsbesluit neemt, waardoor het voornemen bekend wordt dat een verordening wordt vastgesteld, als ijkpunt: de geurbelasting die op dat moment werd veroorzaakt mag men blijven veroorzaken, mits deze niet groter is dan de norm uit de voorschriften 2.8a.1 tot en met 2.8a.6. Als de gemeenteraad geen aanhoudingsbesluit heeft genomen, mag de inrichting de geurbelasting blijven veroorzaken die werd veroorzaakt op het moment dat de verordening werd vastgesteld. Het bovenstaande geldt niet als de normen uit de voorschriften 2.8a.1 tot en met 2.8a.6 op dat moment werden overschreden; het is immers niet de bedoeling om met deze overgangsbepaling een illegale situatie te legaliseren.

Voorschrift 2.8a.13 bevat een overgangsbepaling voor het geval in de gemeentelijke verordening afstanden worden opgenomen die groter zijn dan de afstanden, genoemd in voorschrift 2.8a.5. Indien een dierenverblijf op een kleinere afstand van een geurgevoelig object is gelegen dan de op grond van de verordening geldende afstand, dan geldt deze afstand als norm, maar mag het aantal dieren per diercategorie niet toenemen.

De veroorzaakte geurbelasting of het aantal aanwezige dieren per diercategorie op het tijdstip dat het aanhoudingsbesluit werd genomen of de verordening werd vastgesteld, kan worden bepaald door een onderzoek ter plaatse, of aan de hand van de registratie die op grond van voorschrift 2.8a.14 moet worden bijgehouden. De benodigde gegevens worden reeds op grond van de Meststoffenwet verzameld en geregistreerd. In het kader van dit besluit zijn deze registratiegegevens nodig om te kunnen controleren of aan de stalbeschrijvingen wordt voldaan en of sprake is van een verandering als bedoeld in artikel 7, tweede lid, van het Besluit landbouw milieubeheer. Ook dienen deze gegevens om te beoordelen of sprake is van een vergunningplicht en om te bepalen wat het aantal dieren was op het moment dat een aanhoudingsbesluit werd genomen of geurbeleid in een gemeentelijke verordening werd vastgelegd. De registratie kan zowel bestaan uit boekhoudkundige gegevens als uit landbouwtellingen.

Op basis van wetgeving op het gebied van hygiëne is het verplicht de transportmiddelen waarmee landbouwhuisdieren zijn vervoerd na gebruik te ontsmetten. Een wasplaats moet, om te voorkomen dat de gebruikte ontsmettingsmiddelen in de bodem terecht komen, vloeistofdicht zijn uitgevoerd. Voorschrift 2.12 is derhalve, in lijn met de NRB, gewijzigd.

De Regeling preventie, bestrijding en monitoring van besmettelijke dierziekten en zoönosen en TSE's regelt het opslaan en afvoeren van kadavers. Deze regeling ziet echter vooral op hygiëne en het voorkomen van verspreiding van ziekten en niet op het voorkomen van geurhinder en van bodemverontreiniging. In paragraaf 2.13a zijn daarom voorschriften opgenomen waarmee geurhinder en verontreiniging van de bodem ten gevolge van kadavers wordt voorkomen dan wel in voldoende mate wordt beperkt. Door het opnemen van deze voorschriften wordt de handhaving ervan een taak van het bevoegd gezag in het kader van de Wet milieubeheer.

Het past bij het systeem van algemene regels dat een inrichting gestart

mag worden zonder dat daaraan een controle of fiat van het bevoegd gezag voorafgaat. Op dit uitgangspunt wordt hier een uitzondering gemaakt omdat het, wanneer de putvloer en het mestkanaal eenmaal zijn aangelegd, onmogelijk is om te controleren of het rioolsysteem en dergelijke correct zijn uitgevoerd. Dit is het enige ingebouwde controlemoment.

4. Toetsing van het besluit

4.1 Bedrijfseffecten

a. Aantal bedrijven onder dit besluit

Bij de bepaling van het aantal veehouderijen, akkerbouwbedrijven met landbouwhuisdieren en gemengde bedrijven dat onder de werking van dit besluit valt is gebruik gemaakt van de cijfers van het Centraal Bureau van de Statistiek, zoals deze ook zijn gebruikt bij het Besluit landbouw milieubeheer. Dit aantal is als volgt onderverdeeld:

Tabel 1: Aantal bedrijven onder de werkingssfeer van dit besluit

Soort bedrijf	Onder de Wet milieubeheer	Onder Besluit landbouw	Onder dit besluit
Veehouderijbedrijven	50.000	40.000	47.500
Akkerbouwbedrijven	10.000	8.500	9.500
Gemengde bedrijven	8.000	6.500	8.000
Vollegrondsgroenteteeltbedrijven	1.500	1.500	1.500
Bloembollenbedrijven	3.000	2.500	2.500
Fruitteeltbedrijven	2.000	2.000	2.000
Boomkwekerijen	2.500	2.500	2.500
Teeltbedrijven witlof, eetbare paddestoelen	750	500	500
Gemechaniseerde loonbedrijven	4.000	3.000	3.000
Paardenhouderijen	1.000	750	750
Kinderboerderijen	250	250	250
Opslagen vaste mest	2.000	2.000	2.000
Totaal	85.000	70.000	80.000

Het onderhavige besluit zorgt, vanwege een verruimde reikwijdte ten opzichte van het Besluit landbouw milieubeheer, voor een daling van het aantal vergunningplichtige bedrijven met 10.000. Door het toevoegen van de intensieve veehouderijen worden enkele voorschriften aan het Besluit landbouw milieubeheer toegevoegd. Een beperkt aantal van deze voorschriften zal tevens van toepassing zijn op de inrichtingen waar dieren worden gehouden, die reeds onder de reikwijdte van het vigerende Besluit landbouw milieubeheer vielen.

b. Omvang van de administratieve lasten na inwerkingtreding van dit besluit

Administratieve lasten zijn de kosten voor het bedrijfsleven om te voldoen aan de informatieverplichtingen die voortvloeien uit dit besluit. Het gaat om het verzamelen, bewerken, registreren, bewaren en het ter beschikking stellen van informatie aan de overheid.

De bedragen in tabel 3 zijn afkomstig uit het Besluit landbouw milieubeheer, dat gebaseerd is op een onderzoek naar de administratieve lasten als gevolg van bestaande VROM-regelgeving, basisjaar 2002. De genoemde tabel heeft als grondslag gediend voor de schattingen in tabel 2.

Tabel 2: Administratieve lasten na inwerkingtreding van dit besluit

Voorschrift	Verplichting	Interne kosten	Externe kosten	Aantal bedrijven	Frequentie	Kosten per jaar
1.2.1	Informeren energieverbruik	33,75		8.000	1/5	€ 54.000,00
1.3.1	Voorkomen afvalstoffen/ -water	33,75		8.000	1/5	€ 54.000,00
1.3.14	Voorschriften controle- voorziening	33,75		4.000	1/10	€ 13.500,00
1.6.1; 1.6.3; 1.6.4; 2.5.1	Etiketteren; aanbrenge n signalering bij voorzieningen	22,5	50	80.000	1/10	€ 580.000,00
1.7.1	Informeren waterbesparing	33,75		8.000	1/5	€ 54.000,00
1.8.2	Melden bodemverontreiniging	Verantwoord in Wet bodemverontreiniging				
2.3.7	Beperken geurhinder	33,75		30.000	1/10	€ 101.250,00
2.8.11	Registratie spuiwater	45		300		€ 13.500,00
2.8a.14	Registratie aantal dieren	Verantwoord in Meststoffenwet				

Voorschrift	Verplichting	Interne kosten	Externe kosten	Aantal bedrijven	Frequentie	Kosten per jaar
2.8a.14	Informereren registratiegegevens aantal dieren ¹	7,50		48.100	1/4	€ 90.187,50
2.9.2	Hercontrole spoelbassin	22,5	750	1.440	1/5	€ 222.480,00
2.9.1; 2.9.4	Oplevercontrole spoelbassins	22,5	750	200		€ 154.500,00
2.14.2	Beoordeling drainagesetel	22,5	100	100		€ 12.250,00
3.2.1	Keuring stookinstallatie	45	100	8.000	1/2	€ 580.000
3.2.6	Keuring vloeren of voorzieningen		1.023	34.000	1/5	€ 6.956.400,00
3.2.10	Keuring foliebassin	15	750	10.000	1/5	€ 1.530.000,00
3.2.10	Keuring mestzak	15	750	31.300	1/10	€ 2.394.450,00
3.2.11	Keuring harde constructie mestsilo	15	375	31.300	1/20	€ 610.350,00
3.2.11	Keuring mestsilo overig	15	375	31.300	1/10	€ 1.220.700,00
3.2.12	Mededeling storten putvloeren	15		4.000	1/20	€ 3.000,00
3.2.13	Aantonen ammoniak-verwijderingsrendement	22,5	2500	300	1/20	€ 37.837,50
3.2.14	Monster wasvloestof	30	600	400		€ 252.000,00
3.2.16	Logboek luchtwasser	90		300		€ 27.000,00
§ 3.3	Bewaren van documenten	26,25		79.350		€ 2.082.937,50
4.2.1	Onderzoek voorkomen afvalstoffen		2.300	25		€ 57.500,00
4.6	Gedragsregels bodem-bescherming		1.365	20		€ 27.300,00
4.8	Locatie gewas-beschermingsmiddelen of biociden	33,75		2.020	1/10	€ 6.817,50
Art. 5	Aantonen gelijkwaardigheid	180		229	-	€ 41.142,86
Art. 7	Meldingskosten	180	328	80.000	1/10	€ 4.064.000,00
-	Kosten i.v.m. toezicht regelgeving	180		80.000	1/2	€ 7.200.000,00
						€ 28.441.02,86
	Administratieve lasten per bedrijf = € 280441.102,86 gedeeld door aantal bedrijven (80.000)					€ 355,51

Tabel 3: Administratieve lasten voor inwerkingtreding van dit besluit

Voorschrift	Verplichting	Interne kosten	Externe kosten	Aantal bedrijven	Frequentie	Kosten per jaar
1.2.1	Informereren energieverbruik	33,75	-	7.000	1/5	€ 47.250
1.3.1	Voorkomen afvalstoffen/-water	33,75	-	7.000	1/5	€ 47.250
1.3.14	Voorschriften controlevoorziening	33,75	-	3.500	1/10	€ 11.812
1.6.1; 1.6.3; 1.6.4; 2.5.1	Etiketteren; aanbrengen signalering bij voorzieningen	22,50	50	70.000	1/10	€ 507.500
1.7.1	Informereren waterbesparing	33,75	-	7.000	1/5	€ 47.250
1.8.2	Melden bodemverontreiniging	Verantwoord in Wet bodemverontreiniging				
2.3.7	Beperken geurhinder	33,75	-	20.000	1/10	€ 67.500
2.9.2	Hercontrole spoelbassin	22,50	750	1.440	1/5	€ 222.480
2.9.1; 2.9.4	Oplevercontrole spoelbassins	22,50	750	200	-	€ 154.500
2.14.2	Beoordeling drainagesetstel	22,50	100	100	-	€ 12.250
3.2.6	Keuring vloeren of voorzieningen	-	1.023	27.000	1/5	€ 5.524.200
3.2.10	Keuring foliebassin	15	750	7.500	1/5	€ 1.147.500
3.2.10	Keuring mestzak	15	750	24.300	1/10	€ 1.858.950
3.2.11	Keuring harde constructie mestsilo	15	375	24.300	1/20	€ 473.850
3.2.11	Keuring mestsilo overig	15	375	24.300	1/10	€ 947.700
3.3	Bewaren van documenten	22,50	-	70.000	-	€ 1.575.000
4.2.1	Onderzoek voorkomen afvalstoffen	-	2.300	10	-	€ 23.000
4.6	Gedragregels bodembescherming	-	1.365	10	-	€ 13.650
4.8	Locatie gewas-beschermingsmiddelen of biociden	33,75	-	2.020	1/10	€ 6.818
Art. 5	Aantonen gelijkwaardigheid	180	-	100	-	€ 18.000
Art. 7	Meldingskosten	180	228	70.000	1/10	€ 2.856.000
-	Kosten i.v.m. toezicht regelgeving	180	-	70.000	1/2	€ 6.300.000
Totaal administratieve lasten						€ 21.862.460
Administratieve lasten per bedrijf (€ 21.862.460 gedeeld door 70.000)						€ 312

d. Gevolgen voor de administratieve lasten door inwerkingtreding van dit besluit

Door het onder algemene regels brengen van een groot aantal intensieve veehouderijen worden de administratieve lasten voor deze bedrijven aanzienlijk verminderd. De administratieve

lasten die samenhangen met de meldingsplicht zijn lager dan de administratieve lasten die samenhangen met de vergunningplicht. Vergunningplichtige bedrijven hebben namelijk te maken met de lasten die samenhangen met het aanvragen van een vergunning. Daarnaast vindt ten opzichte van vigerende vergunningen

een vereenvoudiging van voorschriften plaats. In de regel moeten vergunningplichtige bedrijven meer rapportages en onderzoeken aanleveren dan bedrijven die vallen onder de algemene regels. Ook deze vereenvoudiging leidt tot een vermindering van de administratieve lasten.

Situatie zonder dit besluit

Lasten ingevolge Besluit landbouw 21.862.460
Lasten vergunningplicht 30.060.000 +

Totale lasten 51.922.460

Situatie na inwerkingtreding van dit besluit

Lasten ingevolge dit besluit 28.441.102
Lasten vergunningplicht 10.020.000 +

Totale lasten 38.461.102

Het Adviescollege Administratieve lasten (ACTAL) heeft geadviseerd het onderhavige besluit in te dienen nadat met hun opmerkingen rekening is gehouden. Naar aanleiding van het advies van ACTAL is een wijziging aangebracht in het overzicht van de uit het besluit voortvloeiende administratieve lasten in tabel 2. Toegevoegd zijn de lasten ten gevolge van een keuring van de stookinstallatie.

Gezien het voorgaande leidt dit besluit tot een vermindering van administratieve lasten ten bedrage van € 13.461.358.

e. Uitvoeringslasten

De in dit besluit opgenomen voorschriften zijn gebaseerd op de bestaande praktijk van vergunningverlening. Het besluit schrijft derhalve in principe geen nieuwe investeringen voor, maar is veeleer codificerend van karakter. Inrichtingen die nu reeds voldoen aan geldende milieueisen via een vergunning worden daardoor niet geconfronteerd met hogere uitvoeringskosten. In een incidenteel geval zullen de voorschriften verschillen van de bestaande vergunning. Het betreft voornamelijk gevallen waarin de vergunningvoorschriften uitgebreider dan gemiddeld zijn. Voor deze bedrijven zal derhalve een versoepeling van de voorschriften plaatsvinden, waardoor ze niet geconfronteerd zullen worden met hogere uitvoeringskosten.

4.2 Milieueffecten

Door dit besluit wordt voor een groot aantal intensieve veehouderijen

de vergunningplicht vervangen door algemene regels. Bij het opstellen van het besluit is als uitgangspunt genomen dat deze verandering niet mag leiden tot een lager niveau van milieubescherming. Daarom is bij totstandkoming van dit besluit uitgegaan van dezelfde uitgangspunten en documenten als bij vergunningverlening worden gehanteerd.

Gevolgen voor afvalstromen en emissies naar de lucht, bodem en oppervlaktewater

De belangrijkste afvalstoffen die binnenkomen bij de inrichtingen die met dit besluit onder de werking van het Besluit landbouw milieubeheer worden gebracht zijn bijproducten uit de humanevoedingsmiddelenindustrie en tapijtsnippers en dergelijke. Bijproducten uit de humanevoedingsmiddelenindustrie worden verwerkt tot diervoeders (brijvoer). Tapijtsnippers en dergelijke worden gebruikt als ondergrond in rijbakken bij paardenhouderijen. Het genoemde gebruik van deze afvalstoffen wordt gezien als nuttige toepassing als bedoeld in het Landelijk afvalbeheerplan. Dit besluit heeft niet tot gevolg dat de hoeveelheid afval of de toepassing ervan verandert, maar stelt voorschriften aan de opslag en het gebruik ervan, vergelijkbaar met wat in vergunningen op grond van de Wet milieubeheer (hierna: milieuvergunning) werd voorgeschreven.

Ook wat betreft emissies naar lucht, bodem en oppervlaktewater geldt dat dit besluit geen grote wijzigingen met zich meebrengt. Bij het onder de werking van het Besluit landbouw milieubeheer brengen van veehouderijen is immers aangesloten bij de

bestaande vergunningenpraktijk. Dat neemt niet weg dat vergeleken met de oude situatie in individuele gevallen beperkte verschillen kunnen optreden. In een dergelijk incidenteel geval kunnen door het bevoegd gezag nadere eisen worden gesteld. Het is bijvoorbeeld voorstelbaar dat een bevoegd gezag voor een inrichting in een waterwingebied uitgebreidere bodemvoorschriften zou willen stellen. Dit kan eventueel via een nadere eis.

Gevolgen voor de beschikbare fysieke ruimte

Het besluit heeft geen gevolgen voor de beschikbare fysieke ruimte. Afstanden van de betreffende veehouderijen tot andere objecten worden grotendeels bepaald door de voorschriften ter voorkoming van geurhinder vanwege het houden van dieren. Het toetsingskader hiervoor is in dit besluit gelijk aan dat voor vergunningplichtige inrichtingen, namelijk dat uit de Wet geurhinder en veehouderij.

De in artikel 4 van het Besluit landbouw milieubeheer opgenomen afstanden bepalen de werkingssfeer van het besluit. Het eerste lid van dat artikel ziet op ammoniak: indien een inrichting in een kwetsbaar gebied is gelegen of binnen 250 meter van een dergelijk gebied, valt deze buiten de werking van het besluit. In dit opzicht heeft geen verandering plaatsgevonden.

In paragraaf 2.3 van de bijlage bij het vigerende Besluit landbouw milieubeheer zijn minimumafstanden opgenomen tussen de opslagplaats van mest, compost en dergelijke en geurgevoelige objecten. Deze afstanden worden als gevolg van dit besluit ook van toepassing op inrichtingen die tot nog

toe vergunningplichtig waren. Inrichtingen die niet aan deze afstandseisen voldoen, zullen hun opslag te zijner tijd moeten verplaatsen.

4.3 Uitvoerbaarheid en handhaafbaarheid

Handhaafbaarheid

Bij het opstellen van de voorschriften is aangesloten bij de bestaande praktijk van vergunningverlening, met dien verstande dat vergunningvoorschriften zijn beoordeeld op nut en noodzaak. Waar mogelijk zijn registratieverplichtingen niet in het besluit overgenomen. Omdat de voorschriften in het besluit in grote lijnen overeenkomen met de praktijk van vergunningverlening, wordt verwacht dat inrichtingen die door het onderhavige besluit onder de werking van het Besluit landbouw milieubeheer zijn gebracht met hun bestaande bedrijfsvoering grotendeels aan het besluit zullen voldoen. Overtredingen ten gevolge van wijziging van voorschriften en onbekendheid met deze nieuwe regels zijn evenwel niet uit te sluiten.

In beginsel is het college van burgemeester en wethouders van de gemeente waarbinnen de inrichting is gelegen bevoegd te beslissen op een aanvraag om een milieuvergunning en een melding in ontvangst te nemen als bedoeld in artikel 8.41 van de Wet milieubeheer. Op grond van artikel 18.2 van de Wet milieubeheer heeft hetzelfde bestuursorgaan tot taak zorg te dragen voor bestuurlijke handhaving. Het bevoegd gezag dat met handhaving was belast voor vergunningplichtige inrichtingen blijft bevoegd gezag nu deze inrichtingen onder de werking van het Besluit landbouw milieubeheer komen te vallen. De bestaande controle- en handhavingspraktijk kan ongewijzigd voortgezet worden. Het feit dat op sommige punten per inrichting wijzigingen kunnen optreden in de voorschriften kan in eerste instantie een extra inspanning bij de handhaving vergen. De mogelijkheden om sancties op te leggen en de omvang van mogelijke sancties zijn ongewijzigd.

Uitvoerbaarheid

Bij de totstandkoming van dit besluit is overlegd met vertegenwoordigers van het bedrijfsleven en van decentrale overheden en overige betrokkenen.

Het doel van deze overleggen was het signaleren van knelpunten en het voortijdig ondervangen van dergelijke punten. Veelal zijn gedane suggesties opgenomen in de uiteindelijke voorschriften. Dit moet leiden tot een betere uitvoerbaarheid.

Gevolgen voor de belasting van de rechterlijke macht

Met het vervallen van de vergunningplicht voor een groot aantal bedrijven vervallen ook de beroepsprocedures in verband met vergunningverlening: door de aanvrager of door bijvoorbeeld omwonenden. Het gaat daarbij om oprichtingsvergunningen, revisievergunningen en wijzigingsvergunningen. Hier staat tegenover dat in het begin mogelijk het aantal handhavingsprocedures enigszins zal toenemen als gevolg van wijziging van de regelgeving. Als dit alleen gaat om onbekendheid met nieuwe regelgeving zal echter vaak een oplossing gevonden worden voordat het stadium van bezwaar en beroep is bereikt.

Er zijn twee mogelijkheden toegevoegd tot het opleggen van een nadere eis, namelijk met betrekking tot controle van emissies bij gebruik van een luchtwasser en de afvoer van spuiwater afkomstig van luchtwassers. Tegen een besluit tot het opleggen van een nadere eis staat bezwaar en beroep open. Er zijn echter op dit moment weinig bedrijven die gebruik maken van een luchtwasser, zodat het aantal nadere eisen en het aantal gerechtelijke procedures in verband daarmee zeer beperkt zal zijn.

4.4 Gevolgen voor de burger

Onderstaand wordt ten eerste een inschatting gegeven van de administratieve lastenreductie voor burgers. De veranderingen van de regelgeving zijn niet van toepassing op burgers en zullen dan ook weinig direct effect hebben op de administratieve lasten voor deze doelgroep. Het is mogelijk dat de lasten iets zullen dalen door de verlaging van het aantal inrichtingen dat een milieuvergunning aan dient te vragen en de daarmee verband houdende mogelijkheden om tegen deze vergunningen bezwaar en beroep aan te tekenen. Sinds de inwerkingtreding van het Besluit landbouw milieubeheer daalde het aantal beroepsprocedures voor milieuvergunningen tot naar schatting 1050 per jaar.² Naar

schatting worden 475 van deze procedures, dat is 45%, gestart door een (georganiseerde) burger. Nu door de onderhavige wijziging van het Besluit landbouw milieubeheer het aantal milieuvergunningplichtige bedrijven met 60% afneemt, zal het aantal procedures voor (georganiseerde) burgers dalen van 475 naar circa 190. De kosten van een procedure kunnen zeer verschillen. Exacte cijfers hierover zijn niet bekend. Aangenomen wordt echter dat deze kosten beperkt zijn omdat de meeste procedures niet tot een beroepszaak leiden. Op basis van eerdere onderzoeken in het kader van administratieve lasten wordt aangenomen dat de kosten gemiddeld circa 10 uur en € 500 per procedure bedragen. De administratieve lastendruk voor burgers is hiermee teruggebracht tot 1.900 uur en € 95.000.

Overigens stuit het vervallen van inspraak- en beroepsmogelijkheden bij de overgang van vergunningverlening naar algemene regulering vanuit de bredere optiek van inspraak en rechtsbescherming niet op overwegende bezwaren. Het gaat hier om gevallen en activiteiten die in hoge mate vergelijkbaar zijn, waardoor algemene regulering mogelijk wordt en ook het meest efficiënt is. Indien een vergunning grotendeels bestaat uit voorschriften die standaard in dergelijke vergunningen worden opgenomen, heeft inspraak op een ontwerpvergunning weinig toegevoegde waarde. Algemene regulering ligt dan voor hand en heeft uit een oogpunt van rechtsgelijkheid en rechtszekerheid de voorkeur boven een individuele benadering. Deze benadering stuit ook niet op Europeesrechtelijke bezwaren. Voor zover het Europese recht een individuele beoordeling vereist, vallen inrichtingen niet onder de algemene regels. Mocht in voorkomende gevallen overigens behoefte bestaan aan maatwerk, dan kan het bevoegd gezag in een concreet geval nadere, aanvullende of zelfs afwijkende voorschriften stellen. Daarbij staat inspraak en rechtsbescherming open. Het stellen van een nadere eis is een besluit in de zin van artikel 1:3 van de Algemene wet bestuursrecht, dat wordt voorbereid met toepassing van afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht en waartegen beroep kan worden ingesteld bij de bestuursrechter.

6. Reacties naar aanleiding van de inspraakprocedure

P.M.

7. Notificatie

Het besluit bevat regels die noodzakelijk zijn voor de bescherming van de menselijke gezondheid (zoals voorschriften ter beperking van geurhinder), flora en fauna (zoals regels omtrent ammoniakemissie) en de leefomgeving (zoals voorschriften ter bescherming van de bodem). Daarnaast wijzigt dit besluit enkele technische voorschriften.

Het ontwerpbesluit is op ... gemeld aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen (notificatienummer .../.../NL) ter voldoening aan richtlijn nr. 98/34/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 22 juni 1998 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij, zoals gewijzigd bij richtlijn nr. 98/48/EG van 20 juli 1998.

De volgende bepalingen bevatten technische voorschriften: P.M.

Deze bepalingen zijn verenigbaar met het vrije verkeer van goederen.

Naar aanleiding van de reacties van de Commissie wordt het volgende opgemerkt. P.M.

P.M.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel I

Onderdeel A

Het onderhavige besluit wijzigt begripsbepalingen uit het Besluit landbouw milieubeheer. Daarnaast worden enkele begripsbepalingen vervangen. Ten gevolge van de wijzigingen komen ook enkele begripsbepalingen te vervallen. Een en ander wordt hieronder inzichtelijk gemaakt.

Artikel 1, onder a

De Commissie voor Preventie van Rampen door gevaarlijke stoffen

(CPR) bracht de zogenoemde CPR-richtlijnen uit. Nu deze commissie is opgeheven, brengt VROM de CPR-richtlijnen opnieuw uit in de publicatiereeks 'Gevaarlijke Stoffen' (PGS). Deze reeks vervangt de CPR-richtlijnen. Het begrip ADR is opgenomen vanwege de omzetting van de CPR-richtlijnen naar de PGS-richtlijnen. In de CPR-richtlijnen was de indeling van gevaarlijke stoffen gebaseerd op de Wet milieugevaarlijke stoffen (WMS); in de PGS-richtlijnen worden stoffen ingedeeld in klassen uit het ADR.

Door de omzetting van de richtlijnen CPR 15-1, 15-2 en 15-3 naar PGS 15, waarin de opslag van verpakte gevaarlijke stoffen wordt gereguleerd is een aantal categorieën gevaarlijke stoffen onder de werkingssfeer van laatstgenoemde richtlijn gebracht die in de CPR 15-richtlijnen waren uitgezonderd en rechtstreeks in het Besluit landbouw milieubeheer werden geregeld. Voorbeelden hiervan zijn gasflessen en zeer licht ontvlambare stoffen. Van de overige richtlijnen waarnaar in dit besluit verwezen wordt, is de PGS-tekst ongewijzigd ten opzichte van de CPR-tekst. De Nederlandse vertaling van het ADR is te vinden in Trb. 1959, 171.

Artikel 1, onder g

Het gaat hier met name om producten die vrijkomen binnen de humanevoedingsmiddelenindustrie en restproducten afkomstig uit deze industrie en niet geschikt zijn bevonden om verder te verwerken tot producten bestemd voor menselijke consumptie.

Artikel 1, onder h

Vanwege de vervanging van de CPR-richtlijnen door de PGS-richtlijnen is de begripsbepaling van het begrip brandbare vloeistof aangepast.

Stoffen die volgens de CPR-richtlijnen als brandbare vloeistof werden aangemerkt met een vlampunt boven 61 graden, zoals diesel, vallen nu niet meer onder de definitie brandbare vloeistof. In verband met veiligheid, de doelstelling van de PGS-richtlijnen, spelen deze stoffen geen rol. De stoffen kunnen echter wel bodembesluitend zijn. Als het gaat om bodembescherming worden deze stoffen in de voorschriften naast brandbare vloeistoffen afzonderlijk genoemd.

Artikel 1, onder l, r en t

De begrippen concentratiegebied, geuremissiefactor en geurhinder zijn afkomstig uit de Wet geurhinder en veehouderij. Voor een overzicht inzake aspecten als totstandkoming van die regelgeving en een toelichting op de voorschriften wordt kortheidshalve naar de parlementaire behandeling van die wet (Kamerstukken II 2005/06, 30 453) verwezen. Ten behoeve van de uitvoeringspraktijk is overigens een handreiking opgesteld. Deze handreiking is aan te vragen of te raadplegen op de website van InfoMil, www.infomil.nl.

Met betrekking tot geurhinder vanwege het houden van dieren wordt in onderdeel I tevens onderscheid gemaakt tussen objecten die al dan niet in concentratiegebieden zijn gelegen, waarbij de eerstgenoemde minder bescherming genieten.

Een concentratiegebied is een gebied als genoemd in bijlage I bij de Meststoffenwet. Een concentratiegebied bestaat uit een of meerdere reconstructiegebieden en uit 'overige' gebieden, zoals bestaand stedelijk gebied. Een reconstructiegebied is in de Reconstructiewet concentratiegebieden gedefinieerd als 'bij een reconstructieplan nader begrensde gebied binnen een concentratiegebied, waar de reconstructie daadwerkelijk plaatsvindt'. Overeenkomstig de Wet geurhinder en veehouderij wordt het onderscheid concentratiegebied – niet concentratiegebied gehanteerd (in plaats van reconstructiegebied – niet reconstructiegebied) ter voorkoming van misverstanden over het toepasselijke beoordelingskader voor veehouderijen in de hierboven bedoelde 'overige' gebieden.

Artikel 1, onder s

De introductie van het begrip geurgevoelig object, hetgeen voortvloeit uit de nieuwe beoordelingssystematiek voor het milieuaspect 'geur uit dierenverblijven' van de Wet geurhinder en veehouderij, brengt met zich mee dat de begripsbepaling van object categorie I tot en met de begripsbepaling van object categorie V uit het Besluit landbouw milieubeheer vervallen. De mens is gevoelig voor geurhinder. De locaties waar die mens woont of verblijft, kunnen derhalve worden aangemerkt als geurgevoelig object.

In het algemeen bepalen drie criteria de reikwijdte van het begrip 'geur-gevoelig object' en de mate van bescherming van een geurgevoelig object:

- verblijfsduur van de mensen op een locatie;
- aantal mensen op een locatie, en
- bijzondere gevoeligheid van groepen mensen voor geur.

In het besluit is de bescherming tegen geurhinder gekoppeld aan gebouwen.

De definitie bestaat uit drie onderdelen:

a. Het gebouw is planologisch bestemd voor menselijk wonen of menselijk verblijf.

Het besluit bevat waarden ten aanzien van de ten hoogste toegestane geurbelasting op een geurgevoelig object. De waarden leiden ertoe dat een ruimtelijke scheiding (bepaalde afstand) wordt aangebracht tussen de veehouderij en een geurgevoelig object. De ruimtelijke scheiding heeft indirect ook effecten voor de totstandkoming van geurgevoelige objecten op kortere afstand dan volgt uit toepassing van dit besluit. In die zin hebben de waarden naast een milieuhygiënische tevens een ruimtelijke component. Vanwege deze samenhang beperkt de definitie zich, anders dan voorheen, niet tot het onder b. genoemde feitelijk criterium. Een gebouw moet niet alleen (feitelijk) voor wonen of verblijven zijn bedoeld, maar moet ook juridisch-planologisch zijn toegestaan. Gebouwen die in strijd met het bestemmingsplan worden gebruikt, worden dan ook niet beschermd tegen geurhinder.

b. Het gebouw is blijkens aard, indeling en inrichting geschikt is om te worden gebruikt voor menselijk wonen of menselijk verblijf.

c. Het gebouw wordt permanent – of op een wijze die vergelijkbaar is met permanent – gebruikt voor menselijk wonen of menselijk verblijf.

Bescherming tegen geurhinder is niet beperkt tot objecten waarin mensen 'permanent', in de zin van 'elke dag', voortdurend 'dag aan dag' wonen of verblijven. De toevoeging 'of een daarmee vergelijkbare wijze van gebruik' beoogt te regelen dat bewoners van een geurgevoelig object die niet altijd in dat object feitelijk aan-

wezig zijn (in verband met de werksituatie, vakantie buitenshuis of anderszins), maar daar wel gewoonlijk aanwezig zijn, wel tegen geurhinder beschermd worden. Dit betekent dat bewoners niet elke dag van het jaar, in het gebouw aanwezig hoeven te zijn.

Omdat 'de mens' beschermd moet worden, is het niet relevant of het verblijf plaatsvindt door hetzelfde individu of door verschillende personen. Dat heeft als consequentie dat, voor zover de totale verblijfsduur overeenkomt, de kortdurende aanwezigheid door meerdere mensen is gelijkgesteld met de permanente aanwezigheid door een of enkele mensen. Of een object geurgevoelig is, is niet afhankelijk van de omvang van de groep mensen die in het gebouw verblijft. Het vorenstaande houdt in dat een vakantiehuisje in een bungalowpark dat veelal het hele jaar door wordt gebruikt wel als geurgevoelig object wordt beschouwd, een particulier zomerhuis waar slechts enkele maanden per jaar verbleven wordt daarentegen niet.

Wellicht ten overvloede wordt opgemerkt dat het gaat om gevoelige objecten die geen deel uitmaken van de betreffende inrichting.

Artikel 1, onderdeel ac

Omdat door het onderhavige besluit de werkingssfeer van het Besluit landbouw milieubeheer is uitgebreid en van alle soorten landbouwhuisdieren grotere aantallen gehouden kunnen worden, kunnen alle veehouderijen onder één noemer geschaard worden en is het niet meer nodig een melk-rundveehouderij, paardenhouderij, kleinschalige veehouderij en een kinderboerderij te onderscheiden. Benadrukt zij, dat een kinderboerderij – anders dan bij de Meststoffenwet – onder de werkingssfeer van dit besluit valt.

Gelet op de uitleg die aan het begrip landbouwhuisdier wordt gegeven in de nota van toelichting bij het Besluit landbouw milieubeheer, valt een paard ook onder dit begrip. Een paardenhouderij valt derhalve onder het begrip veehouderij.

Onderdeel B

Verwezen wordt naar de toelichting onder Onderdeel A, artikel 1, onderdeel ac.

Onderdeel C

De artikelen 3 en 4 van het Besluit landbouw milieubeheer bepalen welke inrichtingen niet onder de werkingssfeer van het besluit vallen. Onder meer de inrichtingen met een bepaalde omvang, die worden genoemd in bijlage I van de IPPC-richtlijn blijven vergunningplichtig en zijn niet onder de werking van het besluit gebracht. Daarom is in artikel 3, onderdelen a tot en met c, bepaald dat inrichtingen waar meer dan 750 zeugen, 2.000 vleesvarkens of 40.000 stuks pluimvee worden gehouden, vergunningplichtig blijven. Ook inrichtingen waar andere diercategorieën worden gehouden blijven soms vergunningplichtig, namelijk als zij een ongeveer vergelijkbare milieurelevantie hebben als de IPPC-inrichtingen. Daarbij is met name – maar niet uitsluitend – de geur- en ammoniakemissie in ogenschouwen genomen.

Indien voor een bepaalde diercategorie geen voldoende onderbouwde uitspraken over de geuremissie konden worden gedaan, wordt het Besluit landbouw milieubeheer op dat onderdeel niet gewijzigd.

Onder zeugen worden verstaan: zeugen met bijbehorende biggen en gespeende biggen.

Onder pluimvee worden verstaan: kippen, kalkoenen, eenden en parelhoenders.

Onder schapen en geiten worden verstaan: schapen en geiten met bijbehorende jongdieren.

In artikel 3 van het Besluit landbouw milieubeheer wordt voor afvalstoffen van derden al een uitzondering gemaakt voor de opslag van zand, grond en grind van categorie I en II van het Bouwstoffenbesluit en van onbekende kwaliteit. Nu inrichtingen met grotere aantallen dieren onder de werking van het besluit komen te vallen, zullen veel inrichtingen bijproducten uit de humanevoedingsmiddelenindustrie opslaan en verwerken tot brijvoer. De bijproducten moeten worden aangemerkt als afvalstoffen die niet binnen het eigen bedrijf zijn

ontstaan. Om te voorkomen dat veel inrichtingen vergunningplichtig blijven doordat met brijvoer wordt gewerkt, wordt voor bijproducten uit de humanevoedingsmiddelenindustrie een uitzondering gemaakt op de bepaling dat de opslagcapaciteit voor afvalstoffen die niet binnen de inrichting zijn ontstaan niet groter mag zijn dan 35 m³. Hetzelfde geldt voor tapijtsnippers en vergelijkbaar afval, dat vaak als ondergrond wordt gebruikt in rijbakken voor paarden.

Bijproducten voor diervoeders mogen alleen worden opgeslagen en bewerkt als deze diervoeders worden gebruikt voor de eigen landbouwhuisdieren. Inrichtingen die brijvoer maken voor derden vallen niet onder de werking van dit besluit.

Onderdeel D

Het onderhavige besluit brengt met zich mee dat de leden 2 tot en met 4 van artikel 4 van het Besluit landbouw milieubeheer vervallen. In deze leden werd bepaald dat inrichtingen die binnen bepaalde afstanden tot gevoelige objecten waren gelegen niet onder de werking van het besluit vielen, maar vergunningplichtig waren. Dit had te maken met het voorkomen van geurhinder. Dit aspect wordt thans geregeld in paragraaf 2.8a.

Onderdeel E

Artikel 7 van het Besluit landbouw heeft betrekking op de melding van het voornemen tot oprichting of wijziging van een inrichting. Aangezien ten gevolge van het onderhavige besluit grotere aantallen dieren mogen worden gehouden, moeten bij de melding meer gegevens gevoegd worden, bijvoorbeeld over het toe te passen huisvestingssysteem. Met name wanneer een luchtwasser wordt gebruikt, zijn gegevens nodig die het bevoegd gezag in staat stellen om onder andere erop toe te zien dat de installatie op de juiste wijze is afgesteld. Het toe te passen huisvestingssysteem moet worden aangeduid met de benaming zoals is opgenomen in bijlage 1 van de op de Wet ammoniak en veehouderij gebaseerde Regeling ammoniak en veehouderij. Het toepassen van een ander huisvestingssysteem of het afwijken van een huisvestingssysteem zoals beschreven

in de stalbeschrijvingen is daarmee een verandering van de inrichting die gemeld moet worden.

Onderdeel H

Voorschriften 2.6.4 tot en met 2.6.6a

Vanwege de vervanging van de CPR-richtlijnen door de PGS-richtlijnen zijn de voorschriften 2.6.4 tot en met 2.6.6 gewijzigd en is een nieuw voorschrift, te weten 2.6.6a, toegevoegd. De voorschriften zijn zodanig geformuleerd dat aangesloten wordt bij richtlijn PGS 15. In voorschrift 2.6.4 worden voorschriften uit PGS 15 van toepassing verklaard op de opslag van verpakte gevaarlijke stoffen. De voorschriften zijn niet van toepassing als het gaat om een werkvoorraad of kleine hoeveelheden verpakte gevaarlijke stoffen. Voorschrift 2.6.5 is een vergelijkbare bepaling met betrekking tot gasflessen.

In voorschrift 2.6.5 (oud) was vastgelegd dat voor de opslag van gevaarlijke stoffen in hoeveelheden van meer dan 2.500 kg en minder dan 10.000 kg een veiligheidsafstand geldt van ten minste twintig meter. Deze afstand was gebaseerd op het voorkomen van brandoverslag en met het oog op de bereikbaarheid van de opslagvoorziening in geval van brand. Op basis van onderzoek van TNO en RIVM is vastgesteld dat de betreffende afstand van twintig meter voldoende groot is om risicovolle situaties ten gevolge van het ontstaan van toxische verbrandingsproducten te voorkomen. Ook constateren TNO en RIVM dat deze veiligheidsafstand kan worden gereduceerd tot acht meter indien voor de opslagvoorziening een WBDBO (weerstand tegen branddoorslag en brandoverslag) geldt van zestig minuten of een daaraan gelijkwaardige voorziening (bijvoorbeeld een sprinklerinstallatie). De afstand geldt alleen indien brandbare gevaarlijke stoffen worden opgeslagen. In dit opzicht is het van belang om conform PGS 15 de opslag te beperken tot gevaarlijke stoffen en aanverwante stoffen. Indien andere brandbare goederen in een opslagvoorziening aanwezig zijn bestaat extra risico voor brand in de betreffende ruimte waardoor de gevaarlijke stoffen of verbrandingsproducten daarvan in de buitenlucht terecht kunnen komen.

Voorschriften 2.8.4 tot en met 2.8.8

Omdat de juiste dimensionering van de luchtwasser essentieel is om het beloofde rendement, zoals beschreven in de stalbeschrijving, te kunnen waarmaken, dient, indien een luchtwasser wordt toegepast, een dimensioneringsplan te worden opgesteld. Uit dit plan blijkt ten minste het maximum aantal dieren per diercategorie waarvan de afgezogen stallucht over de luchtwasser wordt gevoerd, het luchtafzuigebiet, de benodigde lengte en hoogte van de luchtwasser, het minimale spuiwaterdebiet en, bij de chemische luchtwasser, de minimum pH-waarde van het waswater en het minimum zuurverbruik. Het dimensioneringsplan is in overeenstemming met het toelatingscertificaat dat behoort bij het betreffende systeem.

De voorschriften 2.8.5 en 2.8.6 zijn opgenomen in verband met de bodembescherming. De voorschriften zijn in lijn met de NRB.

In een biologische luchtwasser wordt ammoniak omgezet in nitriet/nitraat. Dit is in bepaalde concentraties giftig voor de bacterie van de biologische luchtwasser. Het spuiwater bevat grote hoeveelheden nitriet/nitraat. Om de hoeveelheid spuiwater te kunnen beperken wordt er in sommige gevallen een denitrificatiestap aan de biologische luchtwasser toegevoegd. Hierbij wordt het nitraat middels een bacteriologisch proces uit het spuiwater omgezet in stikstof, waarna het spuiwater weer in de luchtwasser (her)gebruikt kan worden. Als voedingsbron voor de gebruikte bacteriën wordt vaak melasse gebruikt. Melasse is een sterk zuurstof bindende stof die, in het aquatische milieu, grote schade kan aanrichten. Vandaar dat in het besluit voorschriften zijn opgenomen voor de opslag van melasse en het gebruik van de denitrificatieruimte, te weten de voorschriften 2.8.7 en 2.8.8.

Voorschriften 3.2.13 tot en met 3.2.15

Hiervoor is reeds aangegeven dat het essentieel is dat het gerealiseerde huisvestingssysteem met een luchtwasser het in de stalbeschrijving genoemde verwijderingspercentage in de praktijk ook werkelijk haalt. Voorschrift

3.2.13 is opgenomen om dit te kunnen nagaan. Indien het bevoegd gezag, op basis van eerdere ervaringen met een bepaald systeem of een bepaalde leverancier, weet dat met het systeem het beoogde rendement kan worden behaald, kan het bevoegd gezag afzien van de rendementsmeting.

In de bijlage van de beschrijving van het huisvestingssysteem behorende bij de luchtwassers is omschreven hoe het monster van de wasvloeistof moet worden genomen en hoe het monster moet worden onderzocht. Ook wordt in de bijlage aangegeven wat de onafhankelijke inspectie, die moet worden uitgevoerd om aan de bijlage te voldoen, inhoudt. De bijlage is te raadplegen op de website van InfoMil, www.infomil.nl.

In voorschrift 3.2.15 is opgenomen welke stukken moeten worden overgelegd indien een luchtwasser wordt toegepast, zodat het bevoegd gezag beschikt over alle benodigde informatie om te kunnen beoordelen of de luchtwasser conform de stalbeschrijving en het dimensioneringsplan in werking is. Aan de hand van het toelatingcertificaat kan het bevoegd gezag beoordelen of het dimensioneringsplan van de luchtwasser conform dat certificaat is opgesteld. Verder moet bij elke luchtwasser een mon-

sternameprotocol worden overgelegd. Dit protocol moet overeenkomen met de eisen die hieraan zijn gesteld in de stalbeschrijving en de bijbehorende bijlage. Een gedegen monsternameprotocol is belangrijk, omdat bij naleving hiervan de goede werking van de luchtwasser gewaarborgd blijft.

Voor een toelichting op de overige aanpassingen in de bijlage bij het Besluit landbouw milieubeheer wordt verwezen naar paragraaf 3 van het algemene deel van deze toelichting.

*De Staatssecretaris van
Volkshuisvesting, Ruimtelijke
Ordening en Milieubeheer,*

...

*De Minister van Landbouw, Natuur en
Voedselkwaliteit,*

...

¹ De benodigde gegevens moeten reeds op grond van de Meststoffenwet maandelijks worden geregistreerd. De administratieve lasten die uit voorschrift 2.8a.14 voortvloeien blijven derhalve beperkt tot de kosten van het aan het bevoegd gezag ter beschikking stellen van deze gegevens.

² Zie SIRA-rapportage omgevingsvergunning, waaruit kan worden afgeleid dat bij 7% van het aantal inrichtingen jaarlijks een procedure wordt gevoerd.